

ஆருமையான ஆருமைகளும்
சுவையான மதிப்புரைகளும்

K.S.சிவகுமாரன்

அருமையான ஆளுமைகளும்

சுவையான மதிப்புரைகளும்

ஆசிரியர்:

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் லேனா தமிழ்வாணன், எம்.ஏ.,
டிப்ளமோ இன் ஜர்னலிசம்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எண் 4), தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 2434 2926, 2434 6082

மின்அஞ்சல் : manimekalai1@dataone.in

மின் இணையம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	அருமையான ஆளுமைகளும் சுவையான மதிப்புரைகளும்
ஆசிரியர்	கே.எஸ். சிவகுமாரன்
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2015
பதிப்பு விவரம்	முதற் பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	கிரௌன் சைஸ் (12 x 18 செ.மீ.)
அச்ச எழுத்து அளவு	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	iv + 112 = 116
இந்திய விலை	ரூ. 60.00
இலங்கை விலை	ரூ. 120.00
அட்டைப்பட ஒவியம்	மோகன் கிராஃபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு	பி.எஸ். முத்து கிராஃபிக்ஸ் சென்னை - 600 015.
அச்சிட்போர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப் செட் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்

பொருளடக்கம்

பொது

1. ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுப் போக்குகள் 1
2. 'விடிவு' என்ற வீடியோ 14
3. ஆதிக்க மனப்பான்மை 18
4. இலங்கை வானொலியில் இருட்டடிப்பு 21
5. சென்னையில் நாட்டிய நாடகம் 25
6. வ.அ. இராசரத்தினம் பவள விழா 28
7. கவிதை எனின் எலியட் கூறுவது என்ன? 33

முன்னுரைகள்

8. இரா. சடகோபனின் 'வசந்தங்களும் வசீகரங்களும்' 37
9. மொழிவாணன் 'இரவு நேர பூபாளம்' 41
10. மாதுமை சிவசுப்பிரமணியத்தின் 'தூரத்துக் கோடைஇடிகள்' [2005] 43
11. புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோனின் 'விடியட்டும் பார்ப்போம்' 46
12. சாந்தனின் 'உள்ளங்கையில் உலக இலக்கியம்' [2010] 47
13. கந்தையா சண்முகலிங்கம் 'அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்' [2010] 51

ஆளுமைகள்

14.	பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்	55
15.	நா. சோமகாந்தன்	56
16.	இர. சிவலிங்கம்	61
17.	'பிரேம்ஜி' ஞானசுந்தரம்	63
18.	டொமினிக் ஜீவா	66
19.	சானா சண்முகநாதன்	70

மதிப்புரைகள்

20.	செங்கை ஆழியானின் 'கிடுகுவேலி'	73
21.	சில நூல்கள் - சிறு குறிப்புகள்	75
22.	சல்மாவின், 'ஒரு மாலையும்
இன்னொரு மாலையும்'	81
23.	வாகரைவாணனின்
'மட்டக்களப்புக் காவியம்'	87
24.	யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின்
'தடம் 2000'	92
25.	கசிணின் 'குமாரி இரஞ்சிதம்'	96
26.	தேடிப்படிக்கச் சில நூல்கள்	105

அருமையான ஆளுமைகளும் சுவையான மதிப்புரைகளும்

பொது

கொழும்பில் உள்ள இந்து சமய பண்பாட்டுத் திணைக்களம் ஒரு கருத்தரங்கை 1995, நொவெம்பர் 24, 25 திகதிகளில் நடத்தியது. அதிலே கே.எஸ். சிவகுமாரன் “அச்சு / மின்னியக்க ஊடகங்களின் மதிப்புரைகளும் / பத்தி எழுத்துகளும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். அந்த உரை இங்கு தரப்படுகிறது.

ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுப் போக்குகள்

Review என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு மதிப்புரை என்று தமிழில் கூறுகிறோம். கலை இலக்கியங்களின் தரம் பற்றிய கருத்து அல்லது கணிப்பு மதிப்புரை எனலாம். திறனாய்வு, விமரிசனம் என்ற சொற்களும் மதிப்புரையைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும், திறனாய்வாக மதிப்புரை அமையலாம், அமையாமல் விடலாம். ஆனால் உண்மையான திறனாய்வு, மதிப்புரையையும் சற்று கடந்தது; விரிவானது; ஆழமானது. Criticism என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்குச் சிலர் “கண்டனம்”

என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றனர். ஆனால் இலக்கியத் துறையில் என்றால் இலக்கியம் உட்பட ஒரு கலைப் படைப்புப் பற்றிய பகுப்பாய்வான மதிப்பீடு ஆகும். குணதோஷங்களைக் காரணங்களுடன் சான்றுகளுடன் வெளிப்படுத்தும் முறைமையை Criticism எனலாம். Criticism என்பதனை திறனாய்வு என்றும் விமரிசனம் என்றும் அழைக்கின்றனர். திறனாய்வு என்னும்பொழுது வெறுமனே ஒரு படைப்பிலுள்ள நயமான பகுதிகளை ரசனை வெளிப்பாடாக எடுத்துக்காட்டுவது மட்டுமல்ல, குறைகளையும் சீர்தூக்கிக் காட்டுவதாகும். பாடல்களில் உள்ள நயங்களைக் காணல் என்பது Criticism அல்லது Review ஆகாது. அதனை Appreciation என்பார்கள். எனவே, மதிப்புரை அல்லது Review என்பதில் விமரிசன அல்லது திறனாய்வுச் சாயல் படிந்திருந்தாலும், முழுமையான இலக்கிய விமரிசனமாகாது. இதற்குக் காரணங்கள் பல, அவற்றுள் ஒன்று இடவரையறை. இரண்டு, பொது வாசகர்களுக்காக எழுதப்படுபவை. மூன்று, விரிவான பின்னணித் தகவல்களைத் தவிர்த்தல்.

Review அல்லது மதிப்புரை என்று சொல்லப்படும் எழுத்து அல்லது பேச்சு வடிவிலான மதிப்பீடுகள், அவை எழுதப்படும் அல்லது நிகழ்த்தப்படும் முறை காரணமாகத் தவிர்க்க முடியாமல் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற படுதாவுக்குள் வந்து வீழ்ந்து விடுகின்றன. இதே போன்றுதான் Literary அல்லது Art Column எனப்படும் எழுத்தாகும். Column என்ற சொல்லுக்குப் பத்தி என்றும் அவ்வாறு எழுதுபவரை Columnist, பத்தி எழுத்தாளர் என்றும் நாம் கூறப் பழகிவிட்டோம். பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் பற்றிக் கிரமமாக வெளியிடப்படும் பகுதியை Column என்பர். இப்பகுதி

கலை, இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்டதாக மாத்திரம் இருக்கவேண்டும் என்றதில்லை. அரசியல், அறிவியல் போன்ற எந்த விஷயமும் அங்கு எழுதப்படலாம். கலை, இலக்கியத் துறைகளைப் பொறுத்தமட்டில், அத்தகைய Column அல்லது பத்தியில் மதிப்புரைகள் மாத்திரமல்லாது. கலை, இலக்கியங்கள் பற்றிய பொதுவான சிந்தனைகளும், அபிப்பிராயங்களும், கருத்துகளும் வெளிப்படலாம்.

இலக்கிய விமரிசனத்தில் மதிப்புரைக்கும், பத்தி எழுத்துக்கும் இடமுண்டு என்பதை ஏனைய மொழிகளின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியை நாம் படிக்கும்போது அறிந்து கொள்கிறோம். ஆனால், தமிழ் இலக்கிய விமரிசனத்தில் இவை இடம் பெறுகின்றனவா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் நிலைமை இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறதென்று ஆதாரபூர்வமாக என்னால் ஒற்றுங்கூற முடியாதிருக்கிறது. ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மதிப்புரைகளுக்கும், பத்தி எழுத்துகளுக்கும் இதுவரை அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை.

இங்கு பல்கலைக்கழக மட்ட ஆதிக்கம் ஆட்சி செலுத்துவது காரணமாக, மதிப்பீடுகளையும், பத்தி எழுத்துகளையும் வெறுமனே, 'ஆழமில்லாத மேலோட்டமான அறிமுகங்கள்' என்ற மகுடமிட்டு மலினப்படுத்தும் போக்கு காணப்படுகிறது. இங்கு சுயமான, மூலக்கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்டாலும், அவை அடிக்குறிப்புகள், மேற்கோள்கள் சகிதம் விரிவாக எழுதப்பட்டாலன்றி, கருத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதேயில்லை. இன்னார் இன்னமொழியில் நமது தமிழ் இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

ஆதலால் அவரையும் விமரிசகராகக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது என்ற வேண்டாவெறுப்பான பாங்கு நமது நாட்டுப் பல்கலைக்கழக மட்ட விமரிசகர்களிடம் காணப்படுகிறது. இவர்கள் வெறுமனே 'அறிமுகமாக'த்தான் மதிப்பீட்டையும், மதிப்புரையையும், பத்தி எழுத்தையும் கருதுகிறார்கள்.

பல்கலைக்கழக மட்ட விமரிசகர்கள் எண்ணப்போக்கு ஒரு புறமிருக்க, இந்த மதிப்புரைகள், பத்தி எழுத்துகள் போன்றவற்றின் பயன்பாடுகள், குறைபாடுகள் என்ன என்று அடுத்துப் பார்ப்போம்.

பயன்பாடுகள் : பின்னணியறிவு நன்கு கைவரப்படாத பொதுவான வாசகர்களுக்கும், நேயர்களுக்கும் கலை, இலக்கியங்களை அறிமுகஞ்செய்தல், மதிப்பீடு செய்தல், கலை இலக்கிய வரலாற்றை எடுத்துக்கூறல், பேட்டிகளைப் பெறுதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். விசேஷ பயிற்சி பெற்றிருக்காத, அல்லது பிரத்தியேக அறிவு பெற்றிராத மக்கள், இந்த மதிப்புரையாளர்/பத்தி எழுத்தாளர் மூலம் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். நூல்களை வாசிப்பதற்கும், கலைகளைச் சுவைப்பதற்கும் உந்தப் படுத்தப்படுகின்றனர். புத்தறிவையும், புத்தனுபவத்தையும் பெறுகின்றனர். இம் மதிப்புரைகளும், பத்தி எழுத்துக்களும் நீண்ட கட்டுரைகளாக இல்லாமல் சுருக்கமாக எழுதப் படுவதனால், இலகுவில் புரிந்து கொள்கின்றனர். சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் பண்பு இருப்பதனால், எளிதில் கவரப்படுகின்றனர். எழுத்து நடையும் வாசகன் அல்லது நேயனுடன் நேரடியாகவே பேசுவது போன்ற விதத்தில் எழுதப்படுவதனால், கருத்துப் பரிவர்த்தனை சுலபமாக நடந்தேறுகிறது. இவ்வாறு சில பயன்பாடுகளை நாம்

எடுத்துக்கூறும் அதே வேளையில், குறைபாடுகள் இருப்பதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

மதிப்புரைகளில்/பத்தி எழுத்துகளில் முழுமையான, பூரண மதிப்பீடு சாத்தியமில்லை. இதற்குக் காரணம், இடவசதிக்குறை கருதி இவை விரிவாக எழுதப்படாமையே, சான்றாதாரங்களை விரிவாக எடுத்துக்கூற முடியாமல் போய்விடலாம். அந்த விதத்தில் மதிப்புரைகளும் பத்தி எழுத்துகளும் முழுமையான இலக்கிய அல்லது கலை விமரிசனமாகா.

அடுத்ததாக அச்சு/மின்னியக்க ஊடகங்களில் இவை எவ்வாறு/எவ்விதம் இடம் பெறுகின்றன என்று பார்ப்போம்; இலங்கை முயற்சிகள் மாத்திரமே இங்கு கருத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. முதலிலே, மதிப்புரைகளை எடுத்துக் கொள்வோம். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் புதினப்பத்திரிகையின் வார இதழ்களில் நூல் மதிப்புரைக்கு எனப் பிரத்தியேகப் பக்கங்கள் இல்லை. இடவசதியைப் பொறுத்து அவ்வப்போது மதிப்புரைகளை வெளியிடுவார்கள். இம்மதிப்புரைகளைப் பெரும்பாலும் வெளியாரிடமிருந்தே பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். பத்திரிகை அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோர் இடையிடையே மதிப்புரை செய்வதுமுண்டு. சிற்றேடுகளில் புத்தக மதிப்புரைகளுக்குப் போதிய இடங்கொடுக்கின்றனர். செய்தித்தாள்களில் வரையறைக்குட்பட்ட விதத்திலேயே மதிப்புரைகள் பிரசுரமாகின்றன. பெரும்பாலான மதிப்புரைகள் புத்தகத்தில் இடம்பெறும் கதைகளைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பதாகவும், புத்தகம் பற்றிய விவரணையாகவுமே அமைகின்றன. இதுபோன்றே

அவைக்காற்றும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய மதிப்புரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. மதிப்புரைகளுக்கு அப்பாற் செல்லும் நீண்ட இலக்கியம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளைக் கிரமமாக தினகரன் வாரமஞ்சரி பிரசுரித்து வருகிறது.

அடுத்ததாக மின்னியக்க ஊடகமான வானொலியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு பல வருடங்களுக்கு முன்புத்தக மதிப்புரை என்ற கால்மணிநேர வாராந்த நிகழ்ச்சியிலே புத்தக மதிப்புரைகள் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தன. அவ்வாறே திரைப்பட விமரிசனமும் இடம் பெற்றது. 1970களில் "The Art this week" என்ற ஆங்கில நிகழ்ச்சியைத் தழுவித் தமிழில் அரைமணிநேர நிகழ்ச்சியாகக் கலைக்கோலம், கலைப்பூங்கா என்ற பெயர்களில் கலை சம்பந்தப்பட்ட மதிப்புரைகள், செய்திகள் இடம்பெற்று வந்தன. தொடர்ந்தும் வருகின்றன. பிரதான தமிழ் சேவையைத் தவிர, கல்வி ஒலிபரப்பு என்றும், பின்னர் முறைசாராக் கல்வி ஒலிபரப்பு என்றும் ஒலிபரப்பாகும் சேவையிலும் மதிப்புரைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. ஒளிபரப்பைப் பொறுத்தமட்டில் காலத்துக்குக் காலம் இடம்பெறும் ஊர்கோலம் என்னும் நிகழ்ச்சியிலும் புத்தகங்கள் பற்றிய சிறு அளவிலான மதிப்புரைகள் இடம்பெறுகின்றன. மதிப்புரைகள் இவ்வாறு இடம் பெற்றாலும் கூட்டு மொத்தமான இலக்கிய விமர்சனக் கணக்கீட்டுக்கு, மதிப்புக்கு இவற்றை பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வறிவாளர்களும், விமரிசகர்களும் எடுத்துக் கொள்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

அடுத்ததாக, பத்தி எழுத்துக்கு வருவோம். பல்கலைக்கழக மட்ட அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், இந்தப் பத்தி எழுத்தாளர்கள்

Columnists, இலக்கிய விமரிசகர்களுக்குப் பெரிதும் உதவும் வண்ணம் பல கலை இலக்கியச் செய்திகளையும், மதிப்புரைகளையும்; கட்டுரைகளையும் அளித்து வருகின்றனர். இந்த விதத்தில், பத்தி எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்த முன்னாள் தினகரன் பிரதம ஆசிரியரும், இந்நாள் தினத்தந்தி ஆசிரியருமான ஆர். சிவகுருநாதனும், ச. அருளானந்தமும் பாராட்டத்தக்கவர்கள். இவர்கள் தொடர்ச்சியாக தெளிவத்தை ஜோசப், அந்தனிஜீவா, மானா மக்கீன், கலைக்கமல், செழியன் பேரின்பநாயகம், எப்.எம். பைரூஸ், எஸ்.எம். ஷாஜஹான், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்ற பத்தி எழுத்தாளர்களின் கலை இலக்கிய முயற்சிகளை அறிமுகஞ் செய்யவும், மதிப்பீடு செய்யவும், சாதாரண வாசகர் இரசனையை மேம்படுத்தவும் உதவி வந்துள்ளனர் என்பதை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள், ஆய்வறிவாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் ஏனையோர் இருட்டடிப்புச் செய்யமாட்டார்கள் என்று நம்புவோமாக!

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்துலகுக்கு பத்தி எழுத்து 1970களுக்குப் பின்னரே நிரந்தரத்தன்மை பெற்றது எனலாம். ஈழகேசரி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த காலத்தில், சோ. சிவபாதசுந்தரம், க. கைலாசபதி போன்றோரும், தினகரன் வாரமஞ்சரியில், மறைந்த சில்லையூர் செல்வராசன் போன்றோரும் கலை இலக்கியப் பத்திகளை எழுதிவந்தனர் என்பது உண்மையே ஆயினும், 70களில் கலை இலக்கியப் புது முயற்சிகள், இலக்கியம், நாடகம், திரைப்படம் போன்ற துறைகளில் எழுந்தமை காரணமாக இவ்விதமான பத்திகள் எழுதப்படலாயின.

இந்த நாட்டில், செய்திகளைத் தருவதில் முன்னணியில் நிற்கும் தமிழ்த் தினசரியான வீரகேசரி, பல்வேறு

காரணங்களுக்காக கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் மதிப்புரைகள், பத்தி எழுத்துகள் போன்றவற்றிற்கும் தினகரன் வாரமஞ்சரி போன்று உரிய இடம் கொடுக்கவில்லை என்பது எனது கணிப்பு. ஆயினும் தினகரன் வாசகரின் எண்ணிக்கை, வீரகேசரி வாசகரின் எண்ணிக்கையை விட குறைவாகும். அதனால், பெரும்பாலான வாசகர்கள், தினகரன் வழங்கும் புதுமைகளை அறிந்திராதவர்களாக இருக்கின்றனர். பத்தி எழுத்தைப் பெரிதாகப் பெரியவர்கள் நினைக்காமற் போனமைக்கு அவர்கள் வீரகேசரியை மாத்திரமே கருத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதாக இருக்கலாம். இங்கு நான் பேசுவது மதிப்புரை, பத்தி எழுத்து ஆகிய இரு துறைகள் பற்றி மாத்திரமே. ஏனைய துறைகளில் வீரகேசரியின் பங்களிப்பு பெரிதாக இருக்கலாம். வீரகேசரி நாளிதழ், வாரவெளியீடு, மித்திரன் வாரமலர் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் பத்தி எழுத்துகள் வெளிவந்தனதாம். யோகா பாலச்சந்திரன், லெ. முருகபூபதி, அன்னலட்சுமி ராசதுரை, தெளிவத்தை ஜோசப் ஆர். சடகோபன், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்றோர் எழுதி வந்தனர். பல ஆண்டுகளாக வீரகேசரி வாரவெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள உதவி ஆசிரியர் பொன். ராஜகோபால் இந்தவிதத்தில் கவனத்துக்குரியவர்.

இனி, இந்தக் கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதிக்கு வருவோம். அது உங்களில் பலருக்கும் சுவாரஸ்யமற்றதாக இருக்கக்கூடும். ஆயினும், இத்தகைய ஒரு கருத்தரங்கிலே, பதியப்பட வேண்டிய விடயமாகையால், அதனை உங்கள் அனுமதியுடன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். விஷயம் வேறொன்றுமில்லை, அது என்னைப் பற்றியதுதான், எனது அனுபவங்கள் பற்றியவைதான்.

முதலில் ஒரு தகவல். பலரும் தவறுதலாக கணிப்பது போல் நான் ஓர் இலக்கிய விமரிசகன் அல்லன். மறைந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி தனது கட்டுரை ஒன்றிலே என்னையும் இலக்கிய விமரிசகர்கள் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் நான் இலக்கிய விமரிசகன் அல்லன். பின் யார்? வெறுமனே ஒரு மதிப்புரையாளன், பத்தி எழுத்தாளன். இலக்கிய விமரிசனம் சார்ந்த கட்டுரைகளையும், மதிப்புரைகளையும், பத்திகளையும் எழுதிய போதிலும், இலக்கிய விமரிசகனுக்கு இருக்கவேண்டிய அறிவு, ஆய்வறிவு போன்றவை எனக்கில்லை என்பதனால்தான் இதனை நான் பல கட்டுரைகளிலும் பேச்சுகளிலும் நேரடியாகவே தெரிவித்திருப்பதுடன் கலை இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற எனது நூலிலும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இருந்தும் அன்பர்கள் சொற்பஞ்சம் காரணமாகவோ, “விமரிசனம்” பற்றி நன்கு அறியாமையினாலும், “பத்தி” என்ற சொல் புழக்கத்திற்குச் சரளமாக வராததனாலும், அடியேனையும் விமரிசகர் என்று கூறிவிடுகின்றனர். தவிரவும், “பத்தி” என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக “பந்தி” “பத்தி” என்றெல்லாம் உதவி ஆசிரியர்கள் திருத்தி எழுதிவிடுகின்றனர். பத்தி எழுத்துக்கு கௌரவம் இன்னும் ஏற்படாமையும் இந்தக் குழறுபடிக்கு ஒரு காரணமாகும்.

நாளிதழ்களின் வார இறுதி சஞ்சிகைகளிலும், நாளிதழ்களிலும், கலை இலக்கியச் சிற்றேடுகளிலும் கடந்த 40 வருடங்களாக நான் இலக்கியக் கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள், பத்தி எழுத்துகள் போன்றவற்றை எழுதி வருகிறேன். இவை தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இக்கட்டுரைகள் சில நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. 60களிலிருந்து வானொலியையும்

பயன்படுத்தி வருகிறேன். முன்னர் புத்தகமதிப்புரை, திரைப்பட விமரிசனம் என்ற கால்மணி நேர மாதமிருமுறை நிகழ்ச்சிகளை இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பிவந்தது. மறைந்த அருள் தியாகராஜா அதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். திரைப்பட விமரிசனத்தை மாறி மாறி திரு. முரளிதரனும் நானும் பகிர்ந்து கொண்டோம். புத்தக மதிப்புரை வாராவாரம் இடம்பெற்று வந்தது. அந்த நாட்களில் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்களை மதிப்புரைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவே மாட்டார்கள். ஆனால், எனது தெரிவுக்கு நான் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையே எடுத்துக் கொண்டேன். இலங்கையர் கோனின் வெள்ளிப்பாதரசம், நந்தியின் மலைக்கொழுந்து ஆகிய ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புனைகதைகளை மதிப்புரைக்காக நான் எடுத்துக் கொண்டதாக ஞாபகம். பின்பு கலைக்கோலம், கலைப்பூங்கா போன்ற நிகழ்ச்சிகளில், புத்தகம், திரைப்படம், நாடகம், இசை போன்றவை பற்றி மதிப்புரைகள் செய்துவருகிறேன். அதேபோல, ஆங்கில சேவையில் The Arts This week, The Arts Magazine போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி, குறிப்பாக தமிழ் கலை இலக்கிய ஆக்கங்கள் பற்றி மதிப்புரைகள் செய்துவருகிறேன்.

The Arts Magazine என்ற வாராந்த அரைமணி நேர நிகழ்ச்சியை பத்து மாதங்களுக்கு நானே தொகுத்து வழங்கினேன். ஆங்கில, சிங்கள, தமிழ் கலை இலக்கிய மதிப்பீடுகள், சந்திப்புகள் போன்றவை இடம் பெற்றன. இதனைவிட Literary Quarter, Rhythm Tamil என்ற ஆங்கில நிகழ்ச்சிகளையும் இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் ஒலிபரப்பியிருக்கிறேன். இந்த விஷயம் நமது தமிழ்

விமரிசகர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. ஆனால் சிங்கள, ஆங்கில கலை இலக்கியச் சுவைஞர்கள் இந்நிகழ்ச்சிகள் பற்றி நன்கு அறிவர்.

வானொலி ஒரு புறமிருக்க, தொலைக்காட்சியை எடுத்துக்கொண்டால், ரூபவாஹினியில் 'ஊர்கோலம்' என்ற நிகழ்ச்சியைத் தொடக்கிவைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை விக்னேஸ்வரன் தந்தார். இந்த அரைமணி நேர நிகழ்ச்சியில் இலங்கை பூராவும் நடந்த கலை, இலக்கிய முயற்சிகளை காட்சிகளுடன் சிறுமதிப்பீடு செய்து அறிமுகப்படுத்தி வந்தேன்.

இவ்வாறு எனது சுயபுராணத்தை நானே பாடவேண்டியிருக்கிறது. பொறுப்புள்ள பெரியவர்கள் நம்மைப் பற்றிக் கூறத்தயங்கினால் நாமே நம்மைப் பற்றிக் கூறவேண்டி வந்துவிடுகிறது.

கடந்த 40 வருடங்களாக ஒரு பத்தி எழுத்தாளனாகவும், மதிப்புரையாளனாகவும் கட்டுரையாளனாகவும், அச்ச மின்னியக்க ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி வாசகருடனும் ஏனையோருடனும் இலகுவில் கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்யக்கூடியதாய் இருந்ததில் பெருமை கொள்கிறேன்.

இனி, இந்தத் துறைக்கு நான் எப்படி வந்தேன் என்றால், அது ஒரு விபத்துத்தான். இப்பொழுதுபோலவே, அந்த நாட்களிலும் நான் அதிகமாகப் படிப்பேன். கூடுதலாக ஆங்கிலப் புத்தகங்கள்தான். கொழும்பு Film Society காட்டும் படங்களைப் பார்ப்பேன். சிங்கள ஆங்கில நாடகங்களைப் பார்ப்பேன். மேல்நாட்டு இசையை, குறிப்பாக லத்தீன் அமெரிக்க, கலிப்லோ இசையை

ரசிப்பேன். ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, தமிழ்வாணன், கல்கி, தேவன், லக்ஷ்மி, சிரஞ்சீவி, வாசவன், தேவன், துரைசாமி ஐயங்கார் என்றெல்லாம் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர்களைப் படிப்பேன். ஆங்கில இலக்கியச் சிறப்பான படைப்புகள் என்றழைக்கப்படுவதனையும் படித்து அனுபவிக்கும் ரசனையைப் பெற்று வந்தேன். இலக்கிய விமரிசனம் சம்பந்தப்பட்ட ஆங்கில நூல்கள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. தமிழின் நவீன கால கலை இலக்கியங்கள் பற்றியறிய 1950களின் பிற்பகுதியில்தான் முடிந்தது.

1969-இல் தமிழ்நாட்டில் இருந்து “எழுத்து” என்ற ஏட்டை அமரர் கைலாசபதி எனக்கு அறிமுகஞ் செய்துவைத்தார். அவருடைய கருத்துப்படி, ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாக இருப்பதைவிட, விமரிசனத் துறையில் நான் பங்களிக்க முடியும் என்றார். “எழுத்து” ஏட்டில் சில கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. தமிழ் சினிமா, சரஸ்வதி, தீபம் ஆகியவற்றிலும் கட்டுரைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. அந்த 60கள் முதல் இற்றைவரை இவ்வாறு மதிப்புரைகள், பத்தி எழுத்துகள் எழுதி வருகிறேன்.

இதுவே எனது அனுபவம். ஒரு பத்தி எழுத்தாளன், இலக்கிய விமரிசகனாகக் கருதப்படலாமா என்பது அறிஞர்கள் காணவேண்டிய விடை. இலக்கிய விமரிசன அணுகுமுறைகள் பத்தி எழுத்துகளில் பிரதிபலித்தாலும் “விமரிசனம்” பெரிய விஷயம். அது மாத்திரமல்ல, இந்தப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தினர் கூறும் புதிய இலக்கிய விமரிசன முறைகள் மத்தியில், சாதாரண திறனாய்வு அணுகுமுறை எவ்வாறு இடம்பெறப் போகிறது என்று அறிவதில் உங்களைப் போலவே ஆர்வங்காட்டுகிறேன். கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு அல்லவா!

பி.கு : பத்திரிகைகளில் நான் எழுதிய பத்திகளிற் சில:

மனத்திரை கனபரிமாணம், சித்திரதர்ஷினி, நாற்சாரம், சருகுகள், இலக்கிய வினா விடை, எண்திசைக் கோலங்கள் இன்னும் பல.

புனைபெயர்கள்: ரேவதி, ஈஷ்வர்புத்ர, விலோச்சனி, புஷ்பாமணாளன் இன்னுஞ்சில.

'விடிவு' என்ற வீடியோ

'டிஜிட்டல்' (விரலளவான) திரைப்பட ஆக்கம், 'கொம்பியூட்டர் க்ராபிக்ஸ்' (கணினி மூலம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட) திரைப்படங்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ள இந்தக் காலகட்டத்தில், தமிழ்நாட்டிலும் வெளியாகும் 'திரைப்படங்கள்' என அழைக்கப்படும் புதிய தொழில்நுட்பப் பிரயோகங்கள் வியப்பூட்டுவனவாய் இருக்கின்றன.

மரபுவழித் தமிழ்ப் படங்கள் ஒரு புறமிருக்க, கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்குள் வெளிவந்துள்ள பெரும்பாலான திரைப்படங்களைத் திறனாய்வு செய்ய புதிய அளவுகோல்கள் தேவையாயுள்ளன.

இவ்விதமான மாற்றங்களுக்கிடையே நமது நாட்டில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தயாரிப்பது எங்ஙனம்? அண்மையில் நம் நாட்டு நடிகர் மேர்வின் மகேசன், உள்ளூர்த் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பு பற்றிய நிதர்சனமான உண்மைகளை ஒரு பேட்டியில் தெரிவித்திருந்தமையை இங்கு நினைவூட்டலாம்.

நான் பல வருடங்களாகவே கூறிவந்ததுபோல, நமது நாட்டிலே தமிழ்த்திரை வடிவம் சின்னத்திரைக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாகுவதே சிறப்பு.

அண்மையிலே “விடிவு” என்ற தலைப்புக் கொண்ட ஒரு “விடியோ” படத்தைப் பார்த்துத் திருப்தியுற்றேன். தொலைக்காட்சிக்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு 23 நிமிடத் தயாரிப்பு இது. தொலைக்காட்சியில் இடம்பெறும் படங்களைத் தவறாக ‘டெலிடிராமா’ என இங்கு அழைக்கிறார்கள். தொலைக்காட்சிக்கு கமரா பயன்படுத்தப் படுகிறது. பிம்பங்கள், அசைவுகள் உண்டு. மேடை நாடகத்தைப் படம் பிடிப்பதல்ல தொலைக்காட்சிப் படம். அதற்கெனப் புறம்பான பண்புகள் உள. எனவே, நாடகத்தன்மை வாய்ந்ததாயினும் தொலைக்காட்சிப் படங்களை, ‘டெலிடிராமா’ என்று கூறுவது தவறு. இவற்றை ‘டெலி பிலிம்’ (தொலைத் திரைப்படம்) எனக் கூறுவதே பொருந்தும்.

பாலு மகேந்திராவின் ‘கதை நேரம்’ தொலைக் குறுந்திரைப்படங்களாகும். ‘விடிவு’ அத்தகையதொரு ‘தொலைத் திரைப்படம்.’

இப்படத்தின் தொனிப்பொருள் என்ன? ஊனம் அல்லது அங்கவீனம் என்பது பரிசாசத்துக்கும், பழிப்புக்கும் உரியதொன்றல்ல. அது இயலாமையின் சின்னம் அல்ல. மாறாக பலவீனத்தையே பலமாக மாற்றும் சக்தி வாய்ந்தது. உலக வரலாற்றிலே எத்தனையோ உதாரணங்களை நாம் படித்தறிந்திருக்கிறோம். அங்கவீனர், கவனிப்பாரின்றி அனாதரவாக விடப்பட்டுள்ளனர் என்ற கூற்றில் உண்மையிருக்கிறது. அரச மட்டத்திற்கூட அங்கவீனர்கள்

பற்றிப் பேசத்தான் செய்கிறார்கள். ஆம். யுத்தத்தின் கோரங்கள்தான் எல்லோரையும் அப்படிப் பேசச் செய்கிறது. இந்த கொடூர யுத்தம் காரணமாக, பெறுமதியான உயிர்ச்சேதம் மாத்திரமல்லாமல் பொருட்சேதமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இடையில் அங்கவீனர் தொகை நாளுக்குநாள் பெருகிவருகிறது.

யுத்தம் காரணமாக அங்கவீனமுற்றோர் தொகை ஒரு புறம், நோய் காரணமாக உடல் ஊனம் உற்றோர் தொகை இன்னொரு புறம். 'போலியோ' போன்ற நோய் வறிய மக்களைப் பாதித்தால் அவர்கள் பாடு எவ்வளவு கொடுமையானது? ஆயினும் இயலாமை காரணமாகவும், வறுமை காரணமாகவும், அறியாமை காரணமாகவும், விரக்தி காரணமாகவும், பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பம்.

அக்குடும்பத்தின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில சம்பவங்களையும் காட்சிகளையும் கொண்டது இப்படம். ஊனம் ஒரு இயலாமை அல்ல என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, முயன்றால் நல்ல வழிகாட்டப்பட்டால், ஊனமுற்றோர்களையும் நல்ல தேக ஆரோக்கியமானவர்களாக வாழவைக்க முடியும் என்பதே இக்கதையின் தத்துவம்.

அதேவேளையில் சொல்லாமலும் ஒன்று சொல்லப் படுகிறது. எந்தவொரு இனமும் தனித்து வாழ்தல் இன்றைய சூழலில் சாத்தியமில்லை. மற்றைய இனங்களின் தயவும் இன்றியமையாததாகிறது. ஐக்கியம், ஒருமைப்பாடும் தவிர்க்கமுடியாததாகிறது என்பதுதான் "விடிவு" படத்தின் உட்பொருள்.

இப்படம் ஒரு சித்திரமாயினும் (பீச்சர்) ஓரளவு மெய்மை கலந்த ஆவணப்பாங்கான (டொக்கியூமென்ட்ரி)

படமாகவும் அமைந்துள்ளது. புனர்வாழ்வு நிலையம் ஒன்றிற்கான விளக்கப்படமாகவும், சாதுரியமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட இப்படத்தின் கதை, வசனம், நெறியாளர்கை, பேராதனை ஏ.ஏ. ஜுனைதீன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதிக்க மனப்பான்மை

நீங்கள் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவராயிருந்தால், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சிலர் முகஞ்சுளிப்பார். அவதானித்திருக்கிறீர்களா? உண்மை, வெற்றுப் பேச்சல்ல.

கல்வியிற் சிறந்தவர்கள் வடபுலத்தார். உண்மை. குடாநாட்டில் வசிப்பதனாலும், பிற கலாசாரப் பண்புகளை எட்டாவிடாமல், தவிர்த்துக் கொள்வதனாலும் தனித்துவமான சில பண்புகளை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர். பேச்சோசையில் மலையாளப்பாங்கு காணப்படினும், கூடியவரை புத்தகத்தமிழைப் பேசி அதுவே செந்தமிழ் எனப் பெருமை பேசிக்கொள்வர்.

அதே நேரத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தைக் கீழ் மாகாணம் என்பார். மட்டக்களப்பார் “முக்குவ” சாதியினர் என்று எல்லோரையும் ஒரே அடைப்புக்குறிக்குள் அடக்குவர். மட்டக்களப்பார் மந்திர தந்திரச் சூனிய செய்வினைக்காரர் என்பார். மட்டக்களப்புப் பேச்சுமொழி செந்தமிழ் அல்ல என்பார். இவ்வாறு பலர் இவ்விதமாக நோக்கும் மனோபாவமும் இன்று, போர்க்காலச் சூழல் காரணமாக ஓரளவு குறைந்து காணப்படுவதாயினும் இன்று இளக்காரமாகத் தமது மட்டக்களப்புச் சகோதர,

சகோதரிகளை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சிலர் அணுகும் பாங்கு நிதர்சனம். அரசியலில் இருந்து சகல துறைகளிலும் இந்த நடைமுறையைக் காணலாம். இத்தனைக்கும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் பல சந்ததிகளுக்கு முன்னரே குடிபுகுந்து, மட்டக்களப்புப் பரம்பரையினராக சிலர் உள்ளனர். (ஓர் உதாரணம், இக்கட்டுரை யாளர்.) அண்மைக்காலமாக, திருகோணமலையில் அகதிகளாகக் குடியேறி அட்டகாசம் செய்வோர் இன்னொரு வகையினர். இதுபோலவே, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களுள் சிலரும், அங்கு போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் சிலரும், இந்த யாழ்ப்பாண “மேட்டுக்குடி மனோபாவம்” கொண்டவர்கள்தான் என, அறிய முடிகிறது.

இருந்தாலும், வந்தாரை வாழவைக்கும் மட்டக்களப்பாரும், திருகோணமலையாரும், தமது ‘வேலை வாய்ப்புகளை’ தாரை வார்த்து குடிபுகுந்தோரை எடுத்துக்கொண்டாலும், செத்து மடிபவர்கள் இப்பிரதேச இளங்குருத்துகளே என்று ஒருவர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையொன்றில் கடிதமாய் எழுதினார்.

இந்த வடபுல மேலாதிக்கத்தினால், சிங்களவர் மாத்திரமல்ல, மலைநாட்டாரும், இஸ்லாமியரும், மட்டக்களப்பார் போலவே மனம் தளர்ந்து அடிபணிந்திருந்ததோர் காலம் இருந்துவந்தது. ஆயினும், மலைநாட்டாரும், இஸ்லாமியரும் விழிப்படைந்து தத்தமது தனித்துவத்தை அரசியற் கட்சிகள் மூலமும், இலக்கிய அமைப்புகள் மூலமும் நிலைநாட்டிக் கொள்கின்றனர். திருகோணமலையார், மட்டக்களப்பாரோடு சேருவதை விட யாழ்ப்பாணத்தாருடன் சேருவதையே விரும்பிச் செயற்படுகின்றனர்.

இப்படியெல்லாம் நான் எழுதுவதாகக்கொண்டு, நான் ஒரு “பிரதேசவாதி” என்று எனது வடபுல உறவினர்களும், நண்பர்களும் என்னைக் குறைகூறி ஒதுக்கி வைக்கலாம். அல்லது இலக்கிய வரலாற்றைத் திருத்தி எழுதும் யாழ்ப்பாணத்து மைய வரலாற்றாசிரியர்களும், கீழ்த்தரமான நெறிமுறைகளைப் பிரயோகிக்கும் அரசியல் வார்ப்பு பத்திரிகையாளர்களும் என்னை மேலும் தூஷிக்கலாம். பரவாயில்லை. சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லியாகவே வேண்டும்.

இதுவரை காலமும், கூடியவரை எந்தவித பாகுபாடுமின்றி நல்லது எங்கே உண்டு என்று நான் கருதுகிறேனோ, அவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, உரிய முறையில் எனது “திறனாய்வுகளை (பத்தி எழுத்துகள் வாயிலாக) எழுதிவந்துள்ளேன். தொடர்ந்தும் அவ்வாறே செய்வேன். ஒரு சிலரின் அறியாமைக்காக, எனது ஏனைய வடபுல நண்பர்களை நான் பகைக்காது அவர்கள் மீது அன்புடன் உறவு கொள்வேன். சிங்களவருள் ஒரு சிலர் பேர் இனவாதியாக இருந்தால், சிங்களவர் அனைவருமே நமது விரோதிகள் எனக் கொள்ளலாமோ? அதேபோல, வலபுலத்தாரில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர் மாத்திரம் தமிழ்ப் பேரினவாதச் சாயலுடையவராயிருப்பதனால், சகல வடபுலத் தமிழரையும் ஒரே தராசில் நாம் நிறுத்தலாமோ?

எனவே, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுச் சூழலில் மாத்திரம் வளர்ந்தவர்கள் அறியாமை காரணமாக எழுந்த இந்த ஆதிக்க மனப்பாங்கை எப்பொழுது கைவிடுகிறார்கள், அப்பொழுதுதான் இலங்கைத் தமிழர் உண்மையிலேயே தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைக்குரலை முழுமையாக எழுப்பி வெற்றிகாண முடியும். மடமை காரணமான ஆதிக்கவெறி நீங்குமா?

இலங்கை வானொலியில் இருட்டடிப்பு

அண்மைக்காலமாக எனது இயல்புக்கு மாறாக, சுயவிளம்பரமாகவும், சுயவிவரக் குறிப்புப் பிரசுரமாகவும் இளம் பரம்பரையினருக்கு என்னையே அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் நான் இருக்கிறேன். இது ஏனெனில் வரலாற்று இருட்டடிப்புகள் எழுத்துலகில் மாத்திரமல்லாது பிற ஊடகத்துறைகளிலும் இக்கதி எனக்கு மாத்திரமல்லாமல், பாரிய பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ள முக்கியமானவர்களுக்கும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இக்கட்டுரையிலே, குறிப்பாக இலங்கை வானொலித் தமிழ்ச் சேவைப் பவள விழா சிறப்பு மலர் பற்றியே எனது கருத்துகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பவள விழாவிற்கு எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படாதது ஒருபுறமிருக்க, என்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்பவர்கள் மதிப்புரைக்காகத் தமது பவளவிழா மலரையும் எனக்கு அனுப்பிவைக்கவில்லை.

இந்த 74 பக்க ஏட்டிலே, 70ஆம் பக்கத்தில் 'இலங்கை வானொலியில் பணிபுரிந்தவர்கள் இவர்கள்' என்ற தலைப்பில் 92 பேரின் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்

பட்டுள்ளன. இவர்கள் மாத்திரந்தானா? செய்திப் பிரிவில் பணிபுரிந்த எஸ். ராசையா, காசி நவரத்தினம், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்றோரின் பெயர்களை இவ்விழா மலரைத் தொடுத்தவர்களுக்குத் தெரியாது போய்விட்டது. பவளவிழாக்குழு உறுப்பினர்களும் எனது பங்களிப்பு அத்துணை முக்கியமானது இல்லை என்று கருதினர் போலும்.

தேசிய சேவையிலும் நான் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக இருந்தமையும், செய்தி வாசித்தமையையும் இவர்கள் அறியாமற்போனது என்ன காரணத்தினாலோ?

1953 தொடக்கம் இற்றைவரை நான் வெளியிலிருந்து பல ஒலிபரப்புகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறேன். 1966 - 1970 காலப்பகுதியில் வர்த்தக சேவைப் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராகவும் பின்னர் தமிழ் தேசிய சேவை அறிவிப்பாளராகவும் இருந்துவந்துள்ளேன். செய்தி வாசிப்பாளராக இருந்துவந்திருக்கிறேன்.

தவிரவும், 1969 - 1979 காலப்பகுதியில் செய்திப் பிரிவில் பணிபுரிந்து டியூட்டி எடிட்டர் எனப்படும் பொறுப்பாசிரியர் பதவியையும் வகித்துள்ளேன்.

இந்த விவரங்கள் இருபத்தைந்து வருடங்கள் சேவை செய்தவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டவர்களுள் ஒருவரான உருத்திராபதிக்கு நினைவிற்கு வராதது எப்படியோ? “மூத்த ஒலிபரப்பாளர்கள்” பகுதியிலோ, “மூத்த வானொலிக் கலைஞர்கள்” பகுதியிலோ ஒரு வரிதானும் கே.எஸ். சிவகுமாரனைப் பற்றி எழுதியிருக்காவிட்டாலும் நேயர்கள் இந்த இருட்டடிப்பை தாமே உணர்ந்து வைத்திருப்பார்கள். அடுத்ததாக, பவளவிழா ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டியில்

பரிசு பெற்ற இலங்கை வானொலிச் சேவையும் அதன் பங்களிப்பும் என்ற கட்டுரைக்கு வருவோம். இதனை எழுதியவர் “கதாசி” நண்பர் கே. சிவகுருநாதன்.

இக்கட்டுரை, இலங்கையில் வானொலிச் சேவை எப்போது, எவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டு வளர்ந்துவந்தது என்பதனைத் தகவல்களுடன் விளக்கிக் காட்டுகிறது என்பது உண்மையே. ஆயினும் இதனை ஆய்வுக் கட்டுரை என்றழைப்பது தவறு. ஆய்வு, திறனாய்வு, மதிப்புரை, பத்தி எழுத்து போன்ற உட்பிரிவுகளையறியாது திறனாய்வு, சார்ந்த எழுத்துகள் அனைத்தையும், அதன் தாரதம்மிய மறியாது, விமரிசனம் என்றழைப்பதற்கு ஒப்பானது, கதாசியின் கட்டுரையை ஆய்வு என்று மகுடமிடுவதாகும். தவிரவும், இந்த விவரங்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே ஆங்கில மொழியில் அண்மைக் காலமாக எழுதப்பட்ட அனுபந்தக் கட்டுரைகளில் வெளியாகியுள்ளன. இக்கட்டுரைகளைச் சேமித்து வைத்திருக்கக்கூடிய மூத்த பத்திரிகையாளர் கே.பி. சிவகுருநாதன், அக்கட்டுரைகளில் பெறப்பட்ட தகவல்களை அழகாகத் தொகுத்துத் தமிழில் தந்திருக்கிறார். பாராட்டுகள். ஆயினும் அது ஆய்வுக் கட்டுரையே அல்ல. தமிழ்ச்சேவை நடத்தும் போட்டியில், தமிழ்ச்சேவை பற்றியே ஆய்வு செய்து முழுமையாக யாவும் உள்ளடக்கிய தகவல் தொகுப்பை ஆய்வாளர்கள் தந்திருக்க வேண்டும். அவ்விதமான கட்டுரைகளை வானொலி ஒலிபரப்பில் உண்மையாகவே ஆர்வமுடைய ஒரு சிலராயினும் எழுதியனுப்பியிருக்க மாட்டார்களா? நண்பர் வி.ஏ. திருஞானசுந்தரம் அவர்களுள் ஒருவராக இருந்திருக்கக் கூடும்.

நண்பர் கதாசியின் கட்டுரையில் தமிழ்ச்சேவை பற்றிப் போக்கோடு போக்காக, அங்கும் இங்குமாக, ஓரிரு வசனங்களே எழுதப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ், மட்டக்களப்புப்பாணி உரையாடல், இந்தியத் தமிழ் உச்சரிப்பு என்று விதம்விதமான தொனியில் பாத்திரங்களில் உரைநடை அமைந்திருந்தன... (பக். 68)

தமிழ்ச் சேவை பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரையை எதிர்பார்த்த எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாய் போய்விட்டது. இலங்கை வானொலி தமிழ்ச் சேவையும், வர்த்தக சேவையும் வரலாற்றைச் சரியான தகவல்களுடன் பதிவு செய்வது அவசியம் என்பதை அழுத்தமாகக் கூறவே இந்த எனது சிறு கட்டுரை.

சென்னையில் நாட்டிய நாடகம்

சென்னையில் 2000ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடத்தக்கதொரு கலை நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

தமிழக முதல்வர், கலைஞர் மு. கருணாநிதி எழுதிய 'சங்கத்தமிழ்' இசை நாட்டிய நாடகமாக கலைவாணர் அரங்கத்தில் அளிக்கப்பட்டதே இந்நிகழ்வின் சிறப்பம்சம்.

இந்த நாட்டிய நாடகம் 150ஆவது தடவையாக மேடையேறியதாகவும் அறியமுடிகிறது.

மதுரா டிராவல்ஸ் அதிபரும், நாடகத்துறையினரும், இலங்கையருமான வி.கே.ரி.பாலன் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று இந்த விழாவுக்கு நானும் சமூகமளித்தேன்.

“கலைக்கோயில்” என்ற நிறுவனமும், “மதுரா ட்ரவல் சேர்விங்ஸ் (பி) லிமிடெட்” என்ற நிறுவனமும் இணைந்து வழங்கிய விழா இது.

“கலைக்கோயில்” நிறுவனத்தை நடத்திவருபவர் நாட்டியக் கலைஞரும், கலைஞரின் உறவினருமான திருமதி. முத்தரசு ரவி.

இந்த இசை நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கு இசையமைத்தவர், பழம்பெரும் இசையமைப்பாளர் ரி.ஆர். பாப்பா.

“சங்கத்தமிழ்” இசை, நாட்டிய நாடகத்தைத் தயாரித்து அளித்ததுடன், சங்கத்தமிழ்காலக் கிழவியாகவும் நடித்துப் பார்வையாளர்களின் ரசனைமிகு பாராட்டைப் பெற்றார் திருமதி. முத்தரசு ரவி.

இந்த இசை நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கு இசையமைத்தவர், பழம்பெரும் இசையமைப்பாளர் ரி.ஆர். பாப்பா.

சங்கச் செய்யுள்களின் செய்திகளைத் தனது நடையில் தந்தவர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி.

பி.சுசீலா, வாணி ஜெயராம், சீர்காழி சிவசிதம்பரம் ஆகியோர் பாடல்களைப் பாடி விழாவுக்கு மேலும் மெருகூட்டினர்.

நவீனத்துவ மெருகுடன் இந்த நாட்டிய நிகழ்ச்சி அமைந்திருந்தமை மகிழ்ச்சியைத்தந்த அதே வேளை, நமது நாட்டு நாட்டிய விற்பனர்களின் கலைத்தரம் இந்தத் தமிழ்நாட்டு நாட்டியக் கலைஞர்களின் தரத்திற்கு எந்த விதத்திலும் குறைவானதில்லை என்பதை உணர முடிந்தது. நாட்டிய நிகழ்ச்சியை விட இவ்வைபவத்தில் பங்கு கொண்ட பேச்சாளர்களின், பார்வையாளரை மயக்கும் பேச்சுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

மேடையில் கலைஞர் மு. கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன், குமரி அனந்தன், கவிஞர் வைரமுத்து, பத்மா சுப்பிரமணியம், நடிகர் சரத்குமார் ஆகியோர் பேசினர். யாவருமே நகைச்சுவையாகப் பேசினர்.

பத்மா சுப்பிரமணியம் பேசுகையில், மு. கருணா நிதியின் தந்தையார் திருவையாற்றுக்குச் சென்று வழிபட்டதனாலேயே கருணாநிதி ஒரு கலைஞராக உருவாகினார் என்றார்.

இங்கு ரி.ஆர். பாப்பா, சீர்காழி சிவசிதம்பரம், பி.சுசீலா, வாணி ஜெயராம், ஆர்.எஸ். மனோகர், முத்தரசு, ரவி, வி.கே.ரி. பாலன் மற்றும் நாட்டியக் கலைஞர்கள் நினைவுப் பரிசில்களைப் பெற்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வ. அ. இராசரத்தினம் பவள விழா

திருகோணமலை முத்தமிழ் வளர்கலை மன்றம் மூத்த எழுத்தாளர் வ.அ. இராசரத்தினத்தின் (75) இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி அண்மையில், பவள விழாவை நடத்தியது. இவ்விழாவிற்குத் தலைமைதாங்கிய கே.எஸ். சிவகுமாரனின் மதிப்பீட்டுரையின் தொகுப்பு இது.

மூத்த எழுத்தாளர் வ. அ. இராசரத்தினம் எழுதிய நாவல்களான கொழுகொம்பு, கிரௌஞ்சப் பறவைகள், ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது, மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள் முதலியன மிக அற்புதமானவை.

‘கொழுகொம்பு’ நாவல் தொடர்கதையாக ஈழகேசரியில் வெளிவந்தபோது பள்ளிக்கூட மாணவனாக இருந்த நான் அதனைத் தீவிரமாக வாசித்து மகிழ்ந்தேன். அது பின்னர் நாவலாய் வெளிவந்தது.

கொழுகொம்பு

இது ஒரு காதல் கதை. குடும்பப் பகை காதலுக்குத் தடையாகிறது. பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு நாயகி கனகம், நாயகன் நடராஜனிடம் வேண்டினாலும்

அவன் நம்பிக்கையிழந்து பிலோமினா என்ற வேறோர் பெண்ணைத் திருமணம் செய்கிறான். சில காலத்தின் பின் மனைவிக்குத் தன் கணவனின் பழைய காதல் விவகாரம் தெரியவருகிறது. கனகம் மாறாக் காதல்கொண்டுள்ளாள் என்றறிந்த பிலோமினா தன் உயிரையே தியாகம் செய்கிறாள். இது ஒரு தியாகக் கதையுமாகிறது.

ஆண்கள் பெண்களின் கொழுகொம்பு என்று கூறும் ஆசிரியர், ஈழத்தில் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியின் பண்பாடுகளையும், இயற்கை வனப்பையும் கதையோடு இணைந்ததாக வருணித்துச் செல்கிறார். ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் வந்த முக்கிய ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் இதுவும் ஒன்று.

இவர் எழுதிய “கிரௌஞ்சப் பறவைகள்” என்ற வரலாற்றுப் புனைவாக்கம் பற்றி ‘டெய்லி மிரர்’ பத்திரிகையில் எழுதினேன். அது சம்பந்தமான சில விவரங்கள் எனது Aspects of Culture in Srilanka என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“கிரௌஞ்சப் பறவைகள்” என்ற நாவலில் வரும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நிஜமானவை என்றில்லாவிடினும், அது படித்து மகிழ்த்தக்க வரலாற்றுக் கற்பனைக்கதை, இதுவே முதற் தடவையாக ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவர் இலங்கையின் புராதன வரலாற்றை மார்க்சிய நோக்கில் அணுகியுள்ளமையாகும். நாவலின் காலப் பின்னணி கி.மு. 240 அல்லது அதற்கு முற்பட்டகாலமாகும்.

சூரதிஸ்ஸ என்ற சிங்கள மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கதை நிகழ்கிறது. சேன, குத்திக என்ற (தமிழ்) மன்னர்களின் ஆட்சி ஏற்பு பற்றிக் கதை கூறுகிறது.

வ.அ. இராசரத்தினத்தின் கதாநாயகன் பெயர் பந்துல. இவன் அரசர்கள் ஆட்சிக்கு எதிரானவன். ஆட்சிபீடத்திற்கு அவன் சவாலாயிருக்கிறான். இளைஞர்கள் அணியைத் திரட்டுகிறான். சூரதிஸ்ஸ தனது சமயப் பணிகளைக் கைவிட வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கிறான். இந்த மன்னன் விவசாய அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளாது தாதுகோபுரங்களையும், விஹாரைகளையும் கட்டுவிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தி வந்தான். மன்னன் மக்களின் நலன் கருதிச் செயலாற்ற வேண்டும் எனவும், கமத் தொழிலைப் பேணுவிக்க வேண்டும் எனவும் பந்துல விரும்பினான்.

இராசரத்தினத்தின் பார்வை பந்துலவுக்கு அனுசரணையாகவே இருக்கிறது. ஆயினும் பந்துலவின் இளைஞர் எதிர்ப்பு இயக்கம் தோல்வியில் முடிவடைகிறது. பிரபா என்ற பிரபு வம்சத்தைச் சேர்ந்த அவன் காதலியும், அவனும் பலியாகின்றனர். இலங்கையின் கிராமங்கள் அனைத்தும் சுதந்திரமாக விளங்க வேண்டும் என்ற இளைஞரின் செங்குருதி, நாட்டைச் செங்குழம்பாக்கியது என்ற ரீதியில் இராசரத்தினம் தனது நாவலை முடிக்கிறார். இராசரத்தினம் இளைப்பாறிய பாடசாலை அதிபராவார். கிழக்கிலங்கையின் கடலோரப்பகுதியான மூதூர் மக்களின் வாழ்க்கையை யதார்த்தப் பாங்கில் சித்திரித்த ஆரம்பச் சிறுகதைகளுள் ஒன்று ஆசிரியரின் 'தோணி' என்ற கதையாகும். புராதன கழுகு போன்ற பறவையைக் 'கிரௌஞ்சப் பறவைகள்' குறித்து நிற்கும் இவை ஆங்கிலத்தில் எழுதியதன் சாராம்சமாகும்.

வ.அ. இராசரத்தினத்தின் 'தோணி' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய மதிப்பீடுகளை 'சண்டே டைம்ஸ்' பத்திரிகையிலும், 'விவேகி' (1962) என்ற சிற்றேட்டிலும் எழுதினேன்.

தமிழில் தோணி என்ற கதை பற்றிய பகுப்பாய்வு, தோணி தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஏனைய கதைகள் பற்றிய கணிப்பும் இடம்பெற்றன. பின்னர் இவை எனது 'திறனாய்வுப் பார்வைகள்' என்ற நூலில் இடம்பெற்றது. இப்பொழுது இதே கட்டுரை வ. அ. இராசரத்தினத்தின் பவள விழா 2000ஆம் ஆண்டு மலரான "இலக்கிய பூந்துண"ரிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தோணி" அறிமுக விழா மூதூரில் 40 வருடங்களுக்கு முன்பு இடம்பெற்ற பொழுது, எஸ். பொன்னுத்துரை, மறைந்த கவிஞர் "அண்ணல்", கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோர் பங்குபற்றினர். ஆனால், வ.அ. இராசரத்தினம் தனது 'இலக்கிய நினைவுகள்' என்ற நூலில், இந் நிகழ்ச்சி பற்றி எழுதுகையில் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் பெயரை நீக்கிவிட்டார். "கலைக்கதிர்" என்ற தொலைக்காட்சிப் பேட்டியிலும், வ.அ. இராசரத்தினம் எனது புத்தகங்களில் அவரைப் பற்றி ஒன்றுமே நான் எழுதவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டார். ஆனால் உண்மையோ வேறு.

வ.அ. இராசரத்தினம் எழுதிய ஏனைய நூல்கள் "பொச்சங்கள்" மூதூர் புனித அந்தோனியார் கோயிலின் பூர்வீக வரலாறு, "திருக்கரசை புராணம்" என்ற நூலையும் இவர் பதிப்பித்துள்ளார்.

வை. ஜெயமுருகனின் கணிப்பின்படி, வ. அ. இராசரத்தினம் அண்மையில் எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க சிறு கதைகளாவன: சங்கிலி, துணிச்சல், தியாகி, $1+1=1$, $1-1=2$, உண்ணி.

வ. அ. இராசரத்தினம் மட்டக்களப்பு, மூதூர், திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மொரட்டுவை ஆகிய

இடங்களில் வசித்த அனுபவங்களைப் பெற்றவர். மொரட்டுவ சென். செபஸ்தியான் கல்லூரியில் கற்பித்தவர். கவிதா ஆற்றலுமுடைய இவர் ஆசிரியப் பணியிலும் ஏனையோர் பயன்பெற உதவியவர். புதுமைப் பித்தன், இலங்கையர்கோன், பிறமொழிக் கதாசிரியர்கள் ஆகியோரின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டவர் இவர்.

வ. அ. இராசரத்தினம் நாம் பெருமைப்படக்கூடிய மகத்தான ஒரு எழுத்தாளர். 75 வயது இளைஞரான இவர் தொடர்ந்தும் தமது அனுபவத்தைச் சாரமாகக்கொண்டு புத்திலக்கியம் படைத்துத் தரவேண்டும்.

கவிதை எனின் எலியட் கூறுவது என்ன?

கவிதை தொடர்பாக உலகெங்கிலும் பொதுவான கருத்துகள் அனேகமாக ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆயினும் பண்பாட்டு மரபிற்கிணங்கச் சிற்சில வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

இங்கு எனக்குப் பிடித்த ஆங்கிலேயக் கவிஞரான டி.எஸ். எலியட் (T.S. Eliot) எழுத்தில் தந்துள்ள சில கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்கள் நலன் கருதிச் சுருக்கமாகத் தர முயல்கின்றேன்.

சென்ற நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக்கவிதை உணர்ச்சி மயமின்றி எழுதப்படலாயிற்று. அங்கு படிமம் எனப்படும் Image முக்கிய பங்கை எடுத்தது. இதனைக் கவிதைப் புரட்சி எனவும் கூறலாம்.

கவிதையை அசையும் படிமங்களாகச் சில கவிஞர்கள் கணித்தனர். அதாவது திரைப்படங்களில் வரும் கூறாமற் கூறும் படிமங்களின் தொகுப்பே கவிதை என்றனர். படிமம் என்பது வேறொன்றுமில்லை, படிமம் என்பது இங்கே சொற்சித்திரங்கள் எனலாம்.

அக்கால ஆங்கிலக்கவிஞர்களில் இந்தப் போக்கைப் பின்பற்றியவர்களுள் மூவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், டி.எஸ். எலியட், டி.ஈ.ஹியூல்ம் (T.E. Hulme), எஸ்ரா பவுண்ட் (Ezra Pound) என்கின்றனர் நவீன ஆங்கிலத்திறனாய்வாளர்கள்.

நிழற்படங்கள் போன்ற படிமங்களின் தொகுப்பே கவிதை என்றார்கள். அக்காலக் கவிஞர்கள், சொல்ல முடியாத அரசியல், சமூக நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் கவிஞர்கள் படிமங்களைப் பிரயோகித்தனர்.

ஆங்கிலேய மரபுக்கவிதைகளினின்று வேறுபட அவர்கள் தவிர்த்தவை எவையெனில் விவரணம் (Narration), வருணனை (Description), யாப்புகளில் இயாம்பிக் பென்டா மீட்டர் (Iambic Pentametre) என்ற வகை, தனிப்பட்ட இரசனை (Self Appreciation) ஆகியனவாம். இவற்றிற்குப் பதிலாக அவர்கள் பயன்படுத்தியவை: கட்டற்ற பாடல்முறை (Free Verse) காட்சிகள், உடைந்த படிமங்கள் (Fragments), முழுமையான படிமங்கள் (Images), மேற்கோள்கள் (Quotations), சுய விமரிசனம் (Self critical).

டி.எஸ். எலியட்டின் கவிதைகளில் காணப்படும் பொதுவான கவிதைக்கூறுகள் எவையெனப்பார்த்தால் நவீனத்துவப் பிரதிமைகள், மரபொழுங்கு உடைந்தமை, யதார்த்தத்தின் உடைந்த கூறுகள், மரபிலக்கியங்களில் பெறப்பட்ட மேற்கோள்கள், ஒன்றுக்கொன்று முரணான பண்புகளை இணைக்கும் முறை (Paradoxical), சுய கண்டனம், சொந்த வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புகள் எனலாம்.

குறிப்பாக எலியட்டின் கவிதைகளில், கவிதை நீண்ட தொடராகவே இருக்கும். பந்தி பந்தியாக இருப்பது

குறைவு. நிழற்படங்கள் போன்று அவரது கவிதைகள் அமையும். இன்னும் சொல்லப்போனால் உடனிகழ்கால ஜனரஞ்சக இசையில் பழையதையும், புதியதையும் புகுத்துமாற்போன்று (Remix) அவர் கவிதை காணப்படும். இன்னொரு பண்பு அவர் உளவியலாளர் சிக்மண்ட் ப்ராய்ட் (Sigmund Freud) கோட்பாடுகள் சிலவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டவர் எனவும் கூறலாம்.

இக்கட்டுரையின் மையத்தில் நின்று விலகாமல் இருக்க எலியட்டின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை நான் தவிர்க்கின்றேன். அவர் வாழ்ந்த காலம் 1888 - 1965.

இங்கு இன்னொன்றையும் தெளிவாக்கியபின் மேலே செல்வோம். குறியீட்டுக்கவிதை எனப்படும் (Symbolist Poetry) போக்கில் எழுதிய பிரெஞ்சுக் கவிஞர்களின் வெல்வாக்குக்கமைய எலியட் படிமங்களைப் பிரயோகித்தார் எனலாம். அவருடைய கவிதைகள் சாதாரண கவிஞர்களுக்கன்றி, காத்திரமான வாசர்களுக்காக எழுதப்பட்டதனால், எலியட்டின் கவிதைகளில் சில இடங்கள் கருத்து மயக்கம் தருவனவாய் அமைவதுண்டு.

மொழியை அதன் இருப்பிடத்திலிருந்து அகற்றி வேற்றிடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று எலியட் விரும்பினார். இதனை 'dislocate language' என்றார். அத்துடன் பழைய புதிய எழுத்துகளினின்றும் எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார். நவீன வாழ்க்கை முறையில் காணப்படும் சிக்கலான நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிப்பதற்கும் அவற்றிற்கு அர்த்தம் காண்பதற்கும் நேரடியான மொழிப்பிரயோகம் பயன்படாது என்றும் கருதினார். மறைமுகமாகவும்,

நேரடியற்ற முறையிலும் செய்யவேண்டும் என்பது எலியட்டின் கருத்தாக இருந்தது. கவிதை சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கும் அதே வேளையில், பல்வேறு அர்த்தங்களையும், வியாக்கியானங்களையும் தரும் விதத்தில் அமைய வேண்டுமென்பது அவரது கருத்தில் ஒன்றாகும்.

முன்னுரைகள்

இரா. சடகோபனின் 'வசந்தங்களும் வசீகரங்களும்'

கவிதைக்கு இலக்கணம் இல்லை என்பார் சில கவிஞர். இவ்வாறு கூறுபவர்களிற் பலர் மேலைக் கவிஞர்கள். இலக்கணம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்களிற் சிலர் எவ்வாறு கவிதையை விவரிக்கின்றனர் எனப் பார்ப்போம்.

வொலஸ் ஸ்டீவன்ஸ் (Wallace Stevens) அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த ஒரு கவிஞர். வாழ்ந்த காலம் : 1897 - 1955. அவர் சொன்னார் All poetry is experimental - எல்லாக் கவிதைகளும் பரிசோதனைக் கவிதைகள்தாம். அவர் கவிதையின் உருவத்தைப் பற்றி மாத்திரமல்ல, உள்ளடக்கத்தையும் கருத்துக்கு எடுத்து, அதன் ஆழத்தை ஆன்மீக ஈடுபாட்டுடன் சமப்படுத்தினார். அவர் கூறுகிறார் : After one has abandoned a belief in god, poetry is that essence which takes its place as life's redemption. அப்படியென்றால் - கடவுள் நம்பிக்கையைக் கைவிட்ட பின்னர், வாழ்க்கையின் மீட்சிக்காக, அவ்விடத்தைப் பெறும் சாராம்சம் கவிதைதான். கவிதையை அவர் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காக சமப்படுத்துவதை இங்கு நாம் காணலாம்.

ஒரு பட்டுப் புடவையை புழுக்களைக் கொண்டு நெசவாளன் நெய்வது போலவே, கவிஞனும் தன் கவிதையாக்கத்தைத் தருகிறான் என்ற கருத்துப்பட வொலஸ் ஸ்டீவன்ஸ் கூறுகிறார் : The poet makes silk dresses out of worms. இது ஓர் உருவகம் அல்லவா?

கவிதையை நாம் எவ்வாறு படிக்க வேண்டும் என்றும் இந்த அமெரிக்கக் கவிஞர் கூறுகிறார். One reads poetry with one's nerves. இதனைத் தமிழில் இப்படி நாம் கூறுவோமா? கவிதையையொருவர் தம் கூருணர்வு நிலைதனில் படிக்கிறார். அதாவது எமது கூரிய உணர்ச்சிகளைப் பிரயோகித்துப் படிக்கவேண்டும் என்கிறார். அது மாத்திரமல்ல! கவிஞன் உலகத்தை எவ்வாறு பார்க்கிறான் என்பதையும் புதுமையாக அவர் கூறுகிறார். A poet looks at the world as a man looks at a woman. பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு நுட்பமாக, வியந்து ரசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது இங்கு சொல்லாமற் சொல்லப்படுகிறதல்லவா? உலகத்தையே கவிஞர் பெண்ணாக்கிவிட்டார். ஒரு பெண்ணை ஆண் பார்ப்பதுபோல கவிஞன் உலகத்தைப் பார்க்கிறான் என்று கூறும் கவிஞன், Aristotle is a skeleton என்கிறார். அதாவது, அரிஸ்டோட்டில் என்ற கிரேக்க அறிஞன் வெறுமனே உணர்ச்சியற்ற ஓர் எலும்புக் கூடு என்கிறார். கவிதையின் அடிநாதம் உணர்ச்சி என்பது இங்கு வெள்ளிடைமலை.

இதனை விளக்குவதுபோல அவர் தொடர்கிறார். Poetry must resist the intelligence almost successfully என்கிறார். இதனைத் தமிழில் இவ்வாறு உணர்த்தலாம் என நினைக்கிறேன். புத்தியை எதிர்த்து, இயலுமளவு வெற்றியைக் கவிதை காணவேண்டும். வொலஸ்

ஸ்டீவன்சின் இன்னொரு கூற்றை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்வோம்: One cannot spend one's time in being modern, when so many important things are to be. இதன் விளக்கம் என்னவென்றால் மேலும் பல மிக முக்கியமானவை இருக்கையில், நவீனத்துவத்தைக் கிரகிக்க ஒருவர் முழு நேரத்தையும் செலவிட முடியாது. அதாவது, மரபைப் புறக்கணிக்க முடியாது. புதுமை மாத்திரம் எல்லாம் அல்ல. மரபும், நவீனத்துவமும் - இரண்டுமே தேவை என்பதுதான் இதன் பொருள்.

இனி, வொலஸ் ஸ்டீவன்சிலிருந்து உவிலியம் வேர்ட்ஸ்வர்துக்கு (William Wordsworth) வருவோம். இவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலேயக் கவிஞர். வாழ்ந்த காலம் 1770 - 1850. இவரை மனோரதியக் (Romantic) கவிஞர் என்பர். இயற்கையோடியேந்த வாழ்வை சித்திரிக்கும், இயற்கையைப் பாடிய கவிஞர்களை மனோரதியக் கவிஞர் என்பர். அவர் கூறினார் : Emotion recollected in tranquility is poetry. அதாவது அமைதிச் சூழலில் திரட்டப்பட்ட உணர்ச்சி வடிவமே கவிதை. இதனைக் கவிஞர் இவ்வாறு ஆங்கிலத்தில் விளக்குகிறார். Poetry is spontaneous outflow of powerful feelings : it takes its origin from emotion recollected in tranquility. இதனைச் சுருக்கமாக இவ்வாறு தமிழில் கூறலாம்:

வலிமை உணர்வுகளின் தன்னியல்பான ஊற்றுப் பெருக்கே கவிதை. அமைதியான முறையில், உணர்ச்சியை மீட்டெடுக்கும்போது கவிதை ஊற்றெடுக்கிறது.

கவிதையைப் பற்றிப் பலரும் பலவாறு கூறியிருப்பினும், இரு கவிஞர்கள் கூற்றை மாத்திரம் நாம்

கண்டோம். இக் கவிஞர்களின் கூற்று எனக்குப்
பிடித்தமையால் இங்கு தந்தேன். இக் கூற்றுகளுக்கு
உடன்படாத கவிஞர்களும் இருக்கின்றனர்.
அத்தகையவர்களின் கூற்றுகளையும் இங்கு தருவதாயின்
அது ஆய்வுக் கட்டுரையாகிவிடும்.

நண்பர் சடகோபன் கவிதைகளை எடைபோடுவது
எனது நோக்கமல்ல. அவருடைய முயற்சிகளும் கவிதை
என்ற படுதாவில் இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. அவை
எவ்வாறு இலக்கிய நயம் பெறுகின்றன என ஆராயின் அது
திறனாய்வு ஆகும்.

மொழிவாணனின் 'இரவுநேர யூபாளம்'

கொழும்புவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களைச் சித்திரிக்கும் புனைகதைகள் எண்ணிக் கையில் குறைவு. கறுவாக்காடு முதல் பாலத்துறை வரை பல தட்டுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் தமிழ் பேசும் மக்களாகத்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். கறுவாக்காட்டுத் தமிழரிற் சிலரும் முஸ்லிம்களிற் சிலரும் தமிழை அறவே புறக்கணித்துச் சிங்களத்தையும், ஆங்கிலத்தையும் வீட்டுப் பேச்சுமொழியாகக் கொண்டிருக்கக் கூடும்; ஆயினும் பெரும்பான்மையினர் தமிழ்மொழியையும் அதனுடன் இணைந்த கலாசாரத்தையும் தொடர்ந்து பேணவே செய்கின்றனர்.

இந்த மொழியும் கலாசாரமும் வெவ்வேறு விகற்பங்களில் வெளிப்பட்டாலும், பின்னணியில் ஒருமைப்பாடுடையதாகத்தான் அமைகின்றன. இந்த வேற்றுமைகளையும், ஒற்றுமைகளையும், கலப்படங்களையும் கூர்ந்து நோக்கி விவரித்து எழுதக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்ற போதிலும், நமது எழுத்தாளர்கள், குறிப்பாகக் கொழும்பில் நிரந்தரமாக வசிப்பவர்கள், கொழும்பையும், சுற்றுப்புறத்தையும் மையமாகக்கொண்டு அதிகமாக எழுதுவதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தப் பின்னணியிலே, ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் என நன்கு அறியப்பட்ட மொழிவாணன் கொழும்புவாழ் கீழ்மத்தியதரவர்க்க மக்களின், (குறிப்பாக வாலிபப் பருவத்தினரின்) வாழ்க்கைக் கோலங்களைச் சித்திரித்து வருதல் வரவேற்கத்தக்க தொன்றாகும்.

மொழிவாணனின் எழுத்துத்திறன் வெளிப்படையானது. தமது எழுத்தில் அவர் கையாளும் உத்திமுறைகளும் நவீனமானது. கற்பனையும் கனவுகளும் கலந்த நிதர்சன வாழ்க்கையை அவர் மேலோட்டமாகத்தான் சித்திரிக்க முற்படுகிறார் என்று குறைபட்டுக் கொண்டாலும், அவர் வாழ்க்கைப் போக்குகளை உன்னிப்பாக அவதானித்து வருகிறார் என்பதை மறுக்க முடியாது.

சமுதாய அமைப்பு முறைகளைத் தெளிந்த நோக்குடன் புரிந்துகொண்டும், பாத்திரங்களின் உறவுமுறைகளை உளவியல் அடிப்படையிலும் சித்திரிக்க முற்படுவாராயின், அவருடைய இயல்பான எழுத்து லாவகம் மேலும் வைரம் பெறும். அவர் படிப்படியாக இந்த முலாமில் தேர்ச்சி பெற்று வருகிறார் என்பதற்கு அவருடைய அண்மைக்கால எழுத்துகள் கட்டியங் கூறுகின்றன.

குறிப்பிட்ட இந்தக் கதைகூட மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. இக்கதையில் வரும் களம்பற்றிய பரிச்சயமற்ற வாசகர்கள்கூட இக்கதையினூடாகப் பல புதிய தகவல்களையும் அனுபவங்களையும் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். கொழும்புப் பிரதேசப் படைப்புகளை ஆசிரியர் மேலும் அளித்து இந்த நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியம் பரவலான பெறுமானத்தைப் பெற உதவுவார் என நம்பலாம்.

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியத்தின் 'தூரத்துக் கோடைகூடிகள்' (2005)

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம் திருகோணமலையைப் புகலிடமாகக் கொண்டவர். பள்ளி மாணவியாக இருந்த பொழுதே சிறுகதைகள் எழுதி பலரின் கவனத்தை ஈர்த்தவர். திருகோணமலையில் வாழ்ந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தை மறக்காமல், அங்குள்ள மக்கள் பேசும் மொழியிலே, அங்கு வாழ்ந்துவரும் மக்களின் இன்ப துன்பங்களைக் கதைகளாக வரைந்துள்ளார். 1990களில் இவர் நிறையவே எழுதினார். இவர் எழுதிய 15 சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பிலே இடம் பெற்றுள்ளன.

கடந்த தசாப்த காலத்தில், தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய தனிமனித, சமூக வாழ்நிலைகளை விவரண ரீதியில், தனது இளமைக்காலக் கனவுகளுடன், கதையாக இவர் எழுதி வந்துள்ளார். அக்காலப் பகுதியிலும், அதற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிகளிலும் 'சிறுகதை' என்ற கலைவடிவம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும், அண்மைக்கால வளர்ச்சிக்கேற்ற கலை வடிவம் கொண்டுள்ளனவா என்ற அக்கறை நமது எழுத்தாளர்களிடம் அனேகமாக இருக்கவில்லை. எனவே, கதையாக்கம் என்ற கலைப்பண்பு குன்றி, வெறுமனே

கதையை ஓர் ஒழுங்கின் பிரகாரம் - குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவம் அல்லது ஓர் அனுபவம் - கதையை வாசகர் மனதில் பதியவைக்கும் முயற்சி அரிதாகவே காணப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் ஓரிரு சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் கலைத்துவமாகச் சமூகப் பிரச்சினைகளையும், தனிமனித அனுபவங்களையும் எழுதிவந்தனர்.

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம், அக்காலப் போக்குக்கு ஏற்பவே கதைகளைச் சொல்லி வந்தார். கதையைச் சொல்வது வேறு, கதையைச் சிறுகதையாகப் புனைவது வேறு என்பதை அவர் அறிந்திராததில் வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அவர் வளர்ந்துவரும் ஓர் எழுத்தாளராகவே 1990களில் இருந்துவந்துள்ளார்.

இவ்வாறான எல்லைக்கட்டுக்குள் இருந்தபோதிலும், மாதுமை விடாமுயற்சியாகத் தமது அனுபவங்களையும், கனவுகளையும், இலட்சியங்களையும் கதைகளாக எழுத முயன்றுள்ளார். சில கதைகள் உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கவையாய் அமைந்துள்ளன.

இவருடைய கதைகளின் அடிநாதமாக ஒலிப்பவற்றை இவ்வாறு இனங்காணலாம்:

முதுமை, தனிமை, அனாதரவு, சூழல் இணக்கமாக அமையாமை, மத்திய - மத்தியதர மக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், இனவேறுபாடுகளுக்குமப்பால் மனித உறவுகளின் அந்நியோன்யம், வெளிநாடுகளில் இலங்கைத் தமிழர் சிலரின் கேவலமான நடத்தைகள், ஏமாற்றுச் செயல்கள், திருகோணமலையில் குடியேறிய அகதிகளின் அந்தரங்கம், மாற்று இனப்பெண் வயோதிபருக்கும், அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கும் உதவ முன்வருதல், கணநேரக்

காதலை வெளிப்படுத்த முடியாத அங்கலாய்ப்பு, பெற்றோரை அவமரியாதைக்குரியவர்களாக ஆக்கும் மகனின் உதாசீனம், குருவை உதாசீனஞ் செய்து கலையை விலையாக்கும் இளம் பாடகி, மணவாழ்வில் ஏமாற்றம், கணவன் துரோகம் கண்டு தற்கொலை செய்யும் மனைவி, தோல்விகளுக்கு மத்தியில் நம்பிக்கையுடன் வளரும் இளைஞன் - இப்படிப் பலவிதமான நிகழ்ச்சிகளை அவர் வாசகர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். இது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க அம்சம்.

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியத்தின் அண்மைக்காலக் கதைகளைப் படிக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. நிச்சயமாக, அவருடைய புதிய கதைகள் உள்ளடக்கத்தில் மேலும் பல தரப்பட்ட பொருள்களைக் கையாள்வதாகவும், சிறுகதைக்குரிய கட்டமைப்பைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாதுமையிடம் இலக்கிய நடையும், யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு நடையை லாவகமாகக் கொண்டெழுதும் பாங்கும் நிறையவே காணப்படுவது அவர் திறமைக்குச் சான்று. நல்வாழ்த்துகள்.

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோனின் 'விழயட்டும் பார்ப்போம்'

இரத்தினவேலோன் வெறுமனே கதைகளைக் கட்டாமல், கட்டுக்கதைகளை எழுதாமல், தான் உணர்ந்ததை ஆக்கமாகத் தருவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளார்.

1977 முதல் எழுதுகிறார். இவரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்ற நூல்கள் காலத்தின் யுத்தங்கள், அறிமுக விழா, மல்லிகைக் கவிதைகள். சிறுகதையுடன் கவிதையிலும் ஈடுபாடு கொண்ட ஆ. இரத்தினவேலோன் தரமான கலை/இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளரும் ஆவார்.

1996-இல் இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'புதிய பயணம்' அறுவடை செய்யப்பட்டது. அண்மைக் காலச் சிறுகதை எழுதும் பாணி/பாங்கு மெல்ல இரத்தின வேலோனிடமும் வரத்தொடங்குகிறது என்று கூறுமளவிற்கு இவருடைய கதைகள் அத்தொகுதியில் அமைந்திருந்தன. இவருடைய தனித்துவமான ஆளுமையின் வளர்ச்சியை இவரது கதைகள் காட்டி நிற்கின்றன. சமுதாயத்தையும், மனிதர்களையும் இவர் பார்க்கும் பார்வை இவருக்கே உரியது. இதனால் வித்தியாசமான அனுபவத்தை வாசகர் நுகர முடியும்.

சாந்தனின் 'உள்ளங்கையில் உலக இலக்கியம்' (2010)

உலக இலக்கியம் என்று வரும்பொழுது அது ஒரு சமுத்திரம், இருபதாம் நூற்றாண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், உடனிகழ்கால இலக்கியங்கள் பற்பல மொழிகளில், பல்வேறு நாடுகளினின்றும் பரிமளித்துள்ளன. அத்தனையையும் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் படித்துச் சுவைப்பது சாத்தியமானதொன்றல்ல. எனவேதான் ஒரு தேர்வு முறையிலான வகைப்படுத்தல் அவசியமாகிறது. அந்தத் தெரிதலுக்கு இணங்க நண்பர் ஐயாத்துரை சாந்தன் தாம் படித்தவற்றுள் சிலவற்றைத் தேர்ந்து அத்தியாவசிய விவரங்களுடன், சிறு குறிப்புகளாக ஓரளவு திறனாய்வு அடிப்படையில் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

உலக இலக்கியங்களை இவ்வாறு இதுவரை யாரும் தொகுத்து அறிமுகம் செய்திருப்பதை நான் அறியேன். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் மறைந்தவருமான க.நா. சுப்பிரமணியம் படித்திருக்கிறீர்களா? I, II ஆகிய நூல்களையும், உலகத்துச் சிறந்த பத்து நாவல்கள் என்ற நூலையும் தந்துள்ளார். உலக இலக்கியம் தொடர்பாக எழுத்து என்ற சிற்றேட்டிலும், 'கல்கி'யிலும் சில

கட்டுரைகளை அவர் எழுதியதாக ஞாபகம். அவை நூல்களாக வெளிவந்தனவா எனத் தெரியவில்லை.

இப்பொழுது நமக்கு ஐ. சாந்தனின் உள்ளங்கையில் உலக இலக்கியம் என்ற பெறுமதியான நூல் கிடைத்திருக்கிறது. 'பெறுமதியான' - ஏனெனில், வேறு எந்த நூலும் இம்மாதிரியாக நமக்குக் கிடைக்காததால், தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த நம்மவர்களில் பலருக்கு, இந்நூல் சிறிய அளவில் பெரிய எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விவரங்களை அறிந்து பயன்பெற பெரிதும் உதவும். சாந்தன் இப்பணியைச் செய்துள்ளதால் அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் செலுத்துவோம். சாந்தன் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளர் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் அவர் ஆற்றலைப் பறைசாற்றும். இலங்கையில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலும், உயர்மட்ட ரசனையுடைய வாசகர்கள் சாந்தனின் நுண்ணிதான பார்வைகள் அவருக்கே பிரத்தியேகமானவை என்பதனையும், தமிழ்மொழிக்கே மிகவும் அபூர்வமானது என்பதனையும் அறிந்து வைத்திருப்பார். சாந்தனின் தனித்தன்மையான எழுத்துவன்மைக்குக் காரணம் மொழியின் சிறப்புகளை அறிந்துவைத்து தக்க இடத்தில் தக்க சொல்லைப் பயன்படுத்தித் தனது வெளிப்பாட்டுத்திறனை நமக்கு உணர்த்தி நம்மைப் பரவசப்படுத்துபவராக அவர் இருப்பதால்தான். அது மாத்திரமல்ல. அவர் ஓயாது, சிறந்தவற்றைச் சிறுவயது முதலே தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்கும் பழக்கமுடையவருமாவார்.

இதற்கு ஓர் உதாரணம் தி. ஜானகிராமன் நினைவு குறுநாவல் போட்டியில் கலந்துகொண்டு பரிசுக்கதையாக அவர் எழுதிய 'தேடல்' கதையைக் குறிப்பிடலாம். அறிவுப்பசி, தேடல் முயற்சி, சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல், படித்தனுபவித்தல், நமக்கெல்லாம் அவசியம் என்பதை நம்மில் பலர், குறிப்பாக இளைய பரம்பரையினர் உணர்ந்து செயற்படத் தவறிவிடுகிறோம். மிகவும் சுவாரஸ்யமான முறையில் சாந்தன் தன் சொந்த அனுபவத்தையே, படிக்கத்தவறிவிட்ட குறிப்பிட்ட சில நாவல்களைத் தேடும் முயற்சி பற்றி இக்கதையில் விவரித்திருக்கிறார். அவசியம் படித்துப் பாருங்கள்.

இனி, உள்ளங்கையில் உலக இலக்கியம் என்ற இந்த நூலுக்கு நாம் வருவோம்.

சாந்தனின் தேர்வு முறையில் நின்று பார்க்கும்பொழுது அவர் சார்பு எத்தகையது என்பதை நாம் விரைவிலேயே அறிந்துகொள்கிறோம். இடதுசாரி சார்பான இலக்கியங்களுக்கும், போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் படைப்பு களுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கும் விதத்தில் அவர் தேடலும், நாட்டமும் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கிறோம். அதே சமயம், பிறவகையிலான எழுத்துகள் பற்றிய தனது பார்வை சார்ந்த திறனாய்வுக் குறிப்புடன் கூடிய அறிமுகத்தையும் அவர் செய்யத் தவறவில்லை.

இந்நூலில் அவர் எழுதிய 'ஒரு வரி' என்ற எழுத்துப் பதிவைப் படித்துப் பாருங்கள். பின்னர், நாம் நூலுக்குள் நுழைந்தால் சோவியத் இலக்கியம், சீன இலக்கியம், வியட்நாம் இலக்கியம், பிந்திய கால ருஷ்ய இலக்கியம் போன்றவை பற்றிய முன்னுதாரணங்களை நமக்குக் காட்டிப் பின் பிற தொடர்பான விவரங்களைத் தருகிறார்.

ஜெர்மனி, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்க மாநிலங்கள் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் முக்கியத்துவம் குறித்து விளக்குகிறார். பின்னர் கறுப்பர் இலக்கியம், செவ்விந்தியர் இலக்கியம், இலத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள், ஸ்பானிய எழுத்தாளர்கள், பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்கள், போர்த்துகேய எழுத்தாளர்கள், இத்தாலிய எழுத்தாளர்கள், ஹங்கேரி எழுத்தாளர்கள், யூத எழுத்தாளர்கள், பாலஸ்தீன எழுத்தாளர்கள் என்றெல்லாம் எழுதி அறிமுகஞ் செய்துவிட்டு ஆபிரிக்க, தென்னாபிரிக்க எழுத்தாளர்களுக்கு வருகிறார்.

கியூபா, கரிபியத் தீவுகள், அண்மைக்காலப் புதிய நாடுகள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களையும் அவர் விட்டுவைக்கவில்லை. கிழக்கே, ஜப்பானிய மற்றும் அவுஸ்திரேலிய, நியூஸிலாந்து, தென்கொரியா, ஐக்கிய ராச்சிய நாடுகள், இந்தியா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் முக்கிய எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் அவர் அறிமுகங்களைத் தருகிறார்.

சில கவிதைகளை அவர் தமிழில் தந்திருப்பதும், அவை பற்றிய தனது பார்வையை வெளிப்படுத்தியிருப்பதும் முக்கியமானது. கூட்டுமொத்தமாக அவரது நோக்கம் நிறைவேறியிருப்பதையும் நாம் இலகுவில் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

உண்மையைச் சொன்னால் நான் இதுவரையறிந்திராத செய்திகளை சாந்தனின் இந்த நூல் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். அவருடைய பார்வை பரந்து விரிந்ததொன்று, தமிழிலேயே உலக இலக்கிய வலத்தை மேற்கொள்ள சாந்தனின் இச்சிறு நூல் பெரிதும் பயனளிக்கிறது.

13

கந்தையா சண்முகலிங்கம்
'அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்' (2010)

The Sociology and development என்று ஆங்கிலத்தில் கூறத்தக்க விடயப்பொருளை விளக்கும் விதத்தில், “அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்” என்ற தலைப்பிலே இந்நூல் வெளியாகியிருக்கிறது. Sociology of Development என்றும் தமிழ்த் தலைப்பை நாம் பொருள் கொள்ளலாம். இதனை எழுதிய கந்தையா சண்முகலிங்கம் நாம் பெருமைப்படக் கூடிய ஓர் ஆய்வறிவாளர் (Intellectual). தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொதுத்தலைப்புக்கிணங்க நூலாசிரியர் இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள பிறநாட்டு நல்லறிஞரின் கருத்துகளைத் தொகுத்தும், இடையிடையே தாம் பொருள் கொண்ட விதத்திலே (Interpretation) விளக்கம் கூறியும் இவ்வருமையான ஆக்கத்தினை நமக்குத் தந்துள்ளார்.

இந்த நூல் “அருமையாகாது.” ஏனெனில், இன்றைய ஈழத்துப் புதிய பரம்பரையினருக்கு ஆங்கிலம் அல்லது பிறமொழியில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையோ நூல்களையோ அம்மொழிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு அனேகமாக இல்லாமற் போய்விட்டது. இது ஒரு பெரிய தடங்கல்தான். இந்நிலை தூரநோக்கு இல்லாத கொள்கைகளாலும், எழுத்து ஏற்பட்ட இக்கட்டான

சூழ்நிலையாலும் உருவானதொன்று. ஆங்கில அறிவு போதாமையாக இருப்பதனால், உயர்மட்டச் சிந்தனைகளையோ கருத்தியல்களையோ உரியமுறையில் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லாமற் போய்விட்டது.

இருந்தபோதிலும் அவ்வப்போது தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேடுகளில் அத்தியூக்தாற் போன்று வெளியாகும் உயர்மட்டச் சிந்தனைக் கட்டுரைகளைப் படித்துப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் போன்றவர்கள் “அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்” பற்றி எளிமையாகவும் தெளிவுபடுத்தும் விதத்திலும் விளக்கக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை.

எனவேதான் நமது நாட்டு ஆய்வறிவாளரான க. சண்முகலிங்கத்தின் இந்தப் பங்களிப்பு வரவேற்கத்தக்கதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமைகிறது.

திரு. க. சண்முகலிங்கம் கலை, சட்டம் என்ற இரு துறைகளில் பட்டதாரி ஆவார். கலை, இலக்கியங்களில் தீவிரமான ஈடுபாடு காட்டுபவர். தேடல் முயற்சிகளில் நெடுங்காலமாக இயங்கிவரும் இவர் ஓர் இளைப்பாறிய அரச நிர்வாகி. பல பதவிகளை வகித்தவர். அவற்றின் மூலம் சமூகத்தின் பல்மட்டத்தினருடனும் பழகி நேரடியனுபவம் பெற்றவர். இந்து பண்பாட்டுத் திணைக்களத்தின் அதிபராக இருந்தபொழுது அவராற்றிய பணிகள் தமிழ் ஆய்வுலகில் நிரந்தரச் செயற்பாட்டுக்கு அத்திவாரமிட்டன. உதாரணமாக ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்துவதாய் இருந்தால், அவர் தொடக்கிவைத்த “பண்பாடு” என்ற பருவகால ஏட்டைக் குறிப்பிடலாம்.

சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தமது தேடல் முயற்சியில் வெறுமனே ஆய்வாளராக இயங்கவில்லை. அதற்கு மேலும் சென்று ஓர் ஆய்வறிவாளராக இயங்கி வருகிறார். இந்த நிலையை யடைய பல விடயங்கள் அவருக்குத் துணை புரிந்தன. தமிழ்மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் அறிவு, ஆங்கில மொழியறிவு, நுண்மாண் நுழைபுலம், பல்நெறி சார்ந்த திறனாய்வு அணுகுமுறை (Multidisciplinary), சமூகவியல், சட்டம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் அண்மைக்காலம் வரை வெளியாகும் கருத்துகளை அறிந்து, உள்வாங்கி இலகுவாகவும், தொடர்புநிலை (Continuity) தவறாமல் இருக்கும் வண்ணம் அவர் எழுதியும் பேசியும் வருகிறார். இவைதான் அவரை ஏனைய ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன.

நம்மிடையே தற்போது க. சண்முகலிங்கம், சபா. ஜெயராசா, சோ. சந்திரசேகரம் ஆகியோர் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி போன்றோரின் வரிசையில் அவர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறை ஆய்வறிவாளராக (Intellectuals) இருந்து வருகின்றனர். இது எனது தனிப்பட்ட கணிப்பு.

“அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்” என்ற இந்த நூலிலே, “ஆசிரியர் உரை” என்ற பகுதியில் இந்த நூல் என்ன கூறுகின்றது, எப்படிக்கூறுகின்றது, ஏன் குறித்த முறையில் கூறுகின்றது என்ற வினாக்களுக்கு பதில் தரும் வகையில் நூலாசிரியர் தமது கருத்துகளையும் அணுகுமுறையையும் தெளிவாகத் தந்திருக்கிறார்.

இந்த நூல் எனக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கிறது. கலை, இலக்கியம், உளவியல், வரலாறு, தத்துவம், சமயம் போன்ற துறைகளில் விருப்பும் தீவிர வாசிப்பும் எனக்கு உண்டாயினும், சமூகவியல், பொருளாதாரம்

போன்றவற்றில் அடிப்படைகளைத் தவிர ஆழமான பரிச்சயமோ அறிவோ என்னிடம் இல்லை என்பதை உணருகிறேன். எனவேதான் இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கும் பொருட்டு, தமிழ்மொழி மூலமாக, இத்துறைகள் தொடர்பான சிந்தனைகளை இந்நூல் மூலம் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

எட்டு கட்டுரைகள் அடங்கிய இந்த நூலிலே, “அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்”, “குறைவிருத்தியின் விருத்தி: வடக்கிழக்கு மாகாணங்களின் பொருளாதாரம் பற்றிய சார்புக் கோட்பாடு நோக்கிலான சில குறிப்புகள்” ஆகிய இரு கட்டுரைகளும் புதிய தகவல்களைத் தந்தன.

“அபிவிருத்தியின் சமூகவியல்” என்ற முதலாவது கட்டுரையில், நூலாசிரியர் கூறும் இப்பகுதி எனக்கு உடன்பாடானது.

“பௌதிகம், உயிரியல் போன்ற இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் போன்று “தூய” விஞ்ஞானமாக பொருளியலையும் கற்றுக்கொள்வதையே எமது கல்வி முறை ஊக்குவிக்கிறது. இதனால் கோட்பாட்டு முறையான விவாதங்கள் எமது கல்விமுறையில் ஊக்குவிக்கப் படுவதில்லை. பொருளியல் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு நிற்கும் சிந்தனை முறைகளின் விவாதக்களம் ஆகும். மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய விடயங்களுக்கும் பின்னால் பலமிக்க சமூக சக்திகள் தொழிற்படுகின்றன.”

க. சண்முகலிங்கத்தின் பணி நமது நன்றிக்குரியது. வெளியீட்டாளர் பத்மசீலனும் பாராட்டத்தக்கவர்.

ஆளுமைகள்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்

அறுபது வயதையடையும் இளமை நெஞ்சன், கல்விமான், பண்பாளன், தேடுதலைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்பவன், இருமொழிப் புலமையாளன், ஆடம்பரம், “பந்தா” போன்றவற்றைக் காட்டாதவன், யாவரையும் அனைத்து நட்புறவு கொள்பவன், யாவர்க்கும் உதவ வேண்டும் என்ற வேணவா கொண்டவன். சொல்லாடல் வல்லான், எடுத்துக் கொண்ட பொருளைக் கோவையாகவும், அதனுடன் தொடர்புடைய பொருள் களைப் பொருத்தமான முறையில் தொடுத்துத் தரும் சுவையான பேச்சாளன். எழுத்து வடிவத்திலும் பண்டிதத் தன்மை காட்டாது இலகு தமிழில் எழுதும் வல்லான். பயனுள்ள பல நூல்களைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தந்திருப்பவன். இன்னும் பல ஆளுமைகளைக் கொண்ட இவன் ஓர் ஆய்வறிவாளன்.

இவனுடன் நான் கொண்ட தொடர்பு நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் அதிகமானது. பூவோடு சேர்ந்த நார் போல, பிரதேச எல்லைகளைத் தாண்டி பார்வைகொண்ட, இந்த மலையக மைந்தனுடன் உறவுகொண்டு நானும் மணம்பெற்றேன்.

நா. சோமகாந்தன்

ஈழத்துச் சோமு என்ற புனைபெயரில் 45 வருடங்களுக்கும் மேலாக கலை, இலக்கியத் துறைகளிலும், சமய அலுவல்களிலும் ஈடுபட்டுவரும் திரு. நா. சோமகாந்தன் அவர்கள் இந்த நாட்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் என்பதை இத்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவரும் அறிவர். புதிய பரம்பரையினருக்கு, இவர் ஆற்றிய பணிகள் பற்றிய முழு விவரங்களும் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆயினும், இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுபவர்களும், வரலாற்றில் இத்தகைய பணி செய்தவர்களின் ஆற்றல்களைப் பதிவு செய்பவர்களும், ஈழத்துச் சோமுவையோ, அவர்தம் துணைவியாரையோ புறக்கணித்துத் தமது பதிவுகளை வரைய முடியாது. சோமகாந்தன் அவர்களின் துணைவியார், புதுமைப்பிரியை என்ற புனைபெயரில் எழுதிவரும் பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களாவார். இருவருமே தத்தம் அளவில், தனித்தும், இணைந்தும் பற்பல நற்பணிகளைச் செய்து முடித்துள்ளனர்.

1950களின் பிற்பகுதியில் சுதந்திரன் வார இதழ், இந்நாட்டுத் தமிழ் பேசும் இளைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. மூத்த

பத்திராதிபரான முத்திரை பொறித்த எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்கள் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து புதுமையான விஷயங்களைக் கொணர்ந்து அறிமுகப் படுத்தினார். அவற்றுள் ஒன்று, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் அறிமுகம். இந்த அறிமுகங்களை நேர்மையாக எழுதி வந்தவர் அன்பர் சோமகாந்தன் அவர்கள். அப்பொழுது முதல் இவருடைய கட்டுரை, கதை, விமரிசனம் ஆகியவற்றைப் படித்துவருகிறேன்.

தமிழிலே, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், அவர்களுடைய படைப்புகள் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் முன்னர் இவ்வாறான அறிமுகங்களை எழுதியிருந்த போதிலும், சோமகாந்தன் அவர்கள், 'சமூகத் தொண்டன்' என்ற பருவகால ஏட்டில் எழுதிய ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையைப் படித்த பின்னர் சோமகாந்தன் அவர்களின் விமரிசனப் பாங்கே எனக்கு அக்காலத்தில் மிகவும் பிடித்ததாய் அமைந்தது.

விமரிசகராக மட்டுமன்றி, ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் சோமகாந்தன் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகிறார். இவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள் அனைத்துமே ஆய்வாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்று உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவருடைய எழுத்துநடை, வாழ்க்கைநோக்கு, ஆக்க இலக்கியங்களைச் செம்மையாக உருவாக்கும் ஆற்றல், யதார்த்த ரீதியாகக் கதைப்பொருளைத் தேர்வு செய்யும் முறைமை அனைத்துமே பாராட்டுக்குரியவையாய்

அமைகின்றன. இவருடைய ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக இங்கு பகுப்பாய்வு செய்ய முடியாதாகையால், பொதுப்படையாகவே, இவர் எழுத்துகள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட முடிகிறது.

இவ்வாறே இவருடைய கட்டுரைகளும், கட்டுரைத் தொகுப்புகளும், இனிய எளிமையான, கவித்துவ நடையைக் கொண்டுள்ளன. “காந்தனின் கண்ணோட்டம்” என்ற தலைப்பிலே இவர் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் எழுதி வரும் பத்திகள் மிகமிகத் தரமுயர்ந்ததாகவும், பல நிகழ்ச்சிகளின் அவதானிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைவதுடன், எழுத்துநடையினாலும், வாசகர் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன.

ஈழத்துச் சோமு அல்லது சோமகாந்தன் ஓர் நல்ல செய்தியாளர் என்பதையும், அண்மையில் நிரூபித்திருக்கிறார். புதுதில்லியிலிருந்து தினகரன் வாரமஞ்சரிக்கு இவர் எழுதிய செய்திக் குறிப்புகளையும் அவை எழுதப்பட்ட முறையையும் படித்து வியந்தேன். இவருடைய இந்த ஆற்றலும் மேலும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டியதொன்று.

கலை, இலக்கியம் தவிர்த்து பக்தி சம்பந்தப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்திலும் சோமகாந்தன் பல முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும், பக்திப் பரவசத்தையும் இணைக்கும் நுட்பத்தை இயல்பாகவே சோமகாந்தனும் இவருடைய துணைவியாரும் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சிலும், திணைக்களத்திலும், பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகித்தவர் சோமகாந்தன். அங்கு

பொதுப்பணி மேலோங்கியதனால், தனித்துவம் துவங்க வாய்ப்பில்லாமற் போய்விட்டது போலும்.

சோமகாந்தன் அவர்களின் துணைவியாரான பத்மா அவர்கள் “புதுமைப்பிரியை”யாகவே அன்றும் இன்றும் இருந்து வருகிறார். இந்த நாட்டிலுள்ள முன்னணிப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராய் விளங்கும் இவர், திருமணஞ் செய்வதற்கு முன்னரே, சிறுகதைகளை எழுதி ஆய்வாளரின் கவனத்தைப் பெற்றவர். பிராமணக் குலத்தைச் சேர்ந்த பத்மாவும், அதே குலத்தைச் சேர்ந்த சோமுவும் இணைந்து, முற்போக்கு வழியிற் செல்வது அவதானிக்கத்தக்கது.

பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களுடைய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் அவருடைய ஆக்கத் திறனின் வெளிப்பாடுகள். இவற்றையும் இங்கு தனித்தனியாகப் பகுப்பாய்வது சாத்திமில்லையாதலால், பொதுப்படையாகவே இவைபற்றி இங்கு குறிப்பிட முடிந்தது. கதைகள் மட்டுமன்றி, இதழாசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும், பெண்ணியத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட ஆய்வாளராகவும் விளங்கிவரும் பத்மா அவர்கள் தம் துணைவர் போலவே நவீன, முற்போக்கான சிந்தனையாளர்.

இருவருமே, இந்நாட்டுத் திறமைமிகு எழுத்தாளர்கள், ஒளிபரப்பாளர்கள், பேச்சாளர்கள், ஒளிபரப்பாளர்கள், சமயத் தொண்டர்கள், எல்லாவற்றுடனும் சிறந்த அமைப்பாளர்கள். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க நிகழ்ச்சிகள் காத்திரமான, பயனுள்ள விழாக்களாக அமைந்தமைக்கு முக்கிய காரணம் சோமகாந்தனின் ஈடுபாடுடைய ஒழுங்கமைப்பான ஏற்பாடுகளும், இவருடைய துணைவியாரின் பங்களிப்புமாகும்.

இந்த விரும்பத்தக்க தம்பதியரின் தொண்டுகள் மேலும் தொடரவும், மனுக்குலம் உய்ய வழிவகுக்கவும், இனிய இல்வாழ்க்கை வளமுடன் அமைந்து மேலும் கனிவுறவும் எம்போன்றவர்களின் வாழ்த்துகள் என்றுமே இருந்து வரும். உயர்க அவர்தம் வாழ்வும், பணியும். மணிவிழா நாயகர் சோமகாந்தனும், அவர்தம் துணைவியார் பத்மாவும் நீடுழி வாழ்க.

இர. சிவலிங்கம்

1964ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு முற்றவெளி. அமரர் மு. தளையசிங்கமும் நானும் மனம்விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை ஏற்பாடுசெய்த தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

எமது சம்பாஷணை தடைப்படுகிறது. ஒலிவாங்கியில் ஒரு புதுக்குரல் பேசுகிறது. கவர்ச்சியான குரல், சுத்தமான உச்சரிப்பு, தெளிவான சிந்தனையின் வெளிப்பாடான பேச்சு, ஆற்றொழுக்கான நடை, கேட்பவரின் புலன்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் பகுத்தறிவான கருத்துக்கோவை. மு.த.வும் நானும் எமது சுவாரஸ்யமான உரையாடலை நிறுத்தி, பேச்சு வந்த திசையை நோக்குகிறோம். குரல்தான் நமக்குக் கேட்கிறது, ஆள்தான் தெரியவில்லை. மு.த. கூறுகிறார். இது மலைநாட்டின் புதிய தாரகை, இர. சிவலிங்கம். நான் முன்பின் கேட்காத பெயர். எனது அறியாமை. இர. சிவலிங்கத்தின் பேச்சு வலிமையில் நான் கட்டுண்டேன். அவரிடம் இன்னும் அறிமுகமாகவில்லை.

அதன்பின் 1970களில் நிறைய Daily News பத்திரிகையில் எழுதி வந்தேன். ஏதோ ஒரு கலை இலக்கியக் கூட்டத்தில்

இர. சிவலிங்கம் அவர்களைக் கண்டேன். என்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டேன். அடேயப்பா! அவர் அகமகிழ்ந்து என்னைப் பற்றிய விவரங்களை எல்லாம், அடுக்கடுக்காகக் கூறி என் எழுத்துகளைப் பாராட்டினார். என்னைத் தன் நண்பனாகவே கணித்து உளமார உறவாடினார். அதன்பின் காணுமிடமெல்லாம் அவர் அறிந்த முகமும், பன்முக ஆளுமையும் என்னை ஆட்கொண்டன. தமிழில் மாத்திரமன்றி ஆங்கில மொழியிலும் அவர் விண்ணனாகத் திகழ்ந்தார். அவர் பேச்சாளர் வரிசையில் முதன்மையிடம் பெற்றவராக இருந்த அதேவேளையில் எழுத்திலும் தனது கம்பீரத்தைக் காட்டினார். அவருடைய ஆளுமையின் ஆளுகைக்குள் நான் வசப்பட்டேன்.

பின்னர், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வர்த்தக ஒலிபரப்பில், பகுதிநேரத் தமிழ் அறிவிப்பாளராகப் பணிபுரிந்தபோது, மலையாள அறிவிப்பாளராகப் பணிபுரிந்த திரு. சிவலிங்கத்தின் துணைவியாரைச் சந்தித்துப் பேசமுடிந்தது. அதன்பின்னர் சிவலிங்கம் குடும்பத்தினரின் நண்பர்களுள் ஒருவனாக நானும் சேர்ந்துகொண்டேன்.

அமரர். இர. சிவலிங்கம் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தை எழுதச் சிறியோனாகிய எனக்குத் தகுதியில்லை. அவர் ஈழத்துத் தமிழினத்தை உய்விக்க வந்தவர் மாத்திரமன்றி, மனிதகுலத்தின் முழுச் சமுதாயத்துக்குமே வழிகாட்டியாத் திகழ்ந்த ஓர் கலங்கரை விளக்கம். வாழ்க அவர் நாமம். அவரது குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

‘பிரேம்ஜி’ ஞானசுந்தரம்

1950களின் பிற்பகுதி. எனது 20களுக்குள் பிரவேசம். தமிழ் வெகுஜன ஊடகத்துறையைப் பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளும் காலம். சுதந்திரன் பத்திரிகையின் வளர்மதிப்பக்கத்தில் பெரியவர் துரைசாமி ம. த. லோரன்ஸ் ஆகியோரின் கணிப்பீனூடாக ஆக்கங்கள் அப்பக்கத்தில் வெளிவரத் தொடங்கின. மூத்த முன்னோடிப் பத்திரிகையாளர் எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் வழிகாட்டலில் அப்பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. பிற்காலத்தில், இலங்கை தமிழ் அரசியல்துறையில் முக்கியஸ்தராக விளங்கப்போகும் இரத்தின சபாபதி (இணுவை மாறன்) அங்கு பணிபுரிந்தார். இவர்களுடன் இன்னுமொருவரும் அமைதியாக இருந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பார். யார் அவர்? சிரிக்கமாட்டார். பார்வையிலேயே ‘சீரியஸ்’ ஆன பிரமுகராக இருந்தார். விசாரித்தபொழுது, புதிய பார்வையில் பாரதிதாசனை எடைபோடும் எழுத்தாளர் பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரன் என்றார்கள். அப்பொழுதுதான் முதல் அறிமுகம். ஆயினும் அந்நியோன்யம் கிடையாது.

வாழ்க்கையின் ஓட்டம், தொடர்புகள் நெருக்கமாய் இல்லை.

பின்பு, பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் பருத்தித்துறை வியாபாரி மூலையில் இடம் பெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் மாநாட்டிலும், பின்னர் நடந்த கூட்டங்கள், மாநாடுகளிலும், பிரேம்ஜியுடன் பேசிப்பழகும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. ஆங்கிலமொழியில் அவருடன் சம்பாஷிப்பது இலகுவாயிற்று. தமிழில் அவர் யாழ்ப்பாணத்து உச்சரிப்புக்கும், தமிழ்நாட்டு உச்சரிப்புக்கும் இடையில் கஷ்டப்பட்டுப் பேசுவதுபோல் பட்டது. எனக்கும் தமிழில் பேசுவதைவிட ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேசுவரும்போல அந்நாட்களில் இருந்தது. இப்பொழுது தமிழும் வாலாயமாகி விட்டது.

பிரேம்ஜி அவர்களுடன் பழகத் தொடங்கியதும், அவர் தூரப்பார்வை கொண்ட ஆழமான, சிந்தனையாளர் என்பது புலப்பட்டது. அது மாத்திரமல்லாமல் balanced thinking எனப்படும் சமநிலைபேணும், அடுத்த பக்கத்தையும் சீர்தூக்கி எடைபோடும், சிந்தனையாளராகவும் அவர் இருப்பதைக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது.

அதே வேளையில், அவர் வரித்துக்கொண்ட கோட்பாடுகள், அரசியல் சித்தாந்தங்கள் காரணமாக, அவருடைய அறிக்கைகளும், தமிழ்நடைகளும், இலகுவானதாக அக்காலத்தில் அமையவில்லை. அந்த எழுத்துநடை எனக்கு எளிதில் புரிவதாய் அன்று இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் தெளிவான, இலகுவான நடையில் எழுதுகிறார். காலம் கனிந்து, புஷ்டியான, ஆழமான, சிந்தனைத் தெளிவுள்ள எழுத்துகளை அவர் இப்பொழுது தருகிறார்.

பிரேம்ஜி ஓர் உன்னத மனிதாபிமானி என்பதை அவரை ஊடுருவிப் படம்பிடித்தால் தெரியவரும். வெளித்

தோற்றத்தில் இறுக்கம். உள்ளே நெக்குருகும் ஓர் கனிவுப்பாறை.

ஆழ்ந்த சிந்தனை, புலமை, கனிவு, மனிதாபிமானம், திட்டம் வகுத்துச் செயலாற்றும் பாங்கு, கருத்து முரண்பாடுடையவர்களுடனும் இணைந்து அவர்களை வென்றெடுக்கும் சுவை - இவை போன்ற பண்புகளைக் கொண்ட பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரன், சகோதரக் கலைஞர்களுடனும், எழுத்தாளர்களுடனும் பரஸ்பர நல்லபிமானத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத் துறைக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகளை எடைபோட நான் தகுதியற்றவன் ஆயினும் அவரை முதலில் ஒரு விரும்பத்தக்க மனிதனாகவே நான் காண்கிறேன்.

அவருடைய ஞானமும், கருணையும், சுதந்திரமான போக்குகளும் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு நமக்குக் கிடைத்துவர பகவான் அருள்புரிய வேண்டும். சமமானவன் என்று என்னைக் கருதி அவர் என்னுடன் பழகும் முறை நெஞ்சைத் தொடுகிறது. பெரியவர்கள் என்றுமே சிறுமை காட்டார்.

டொமினிக் ஜீவா

டொமினிக் ஜீவா முறைப்படி படித்துப் பட்டம் பெற்றவர் அல்லர். அதேசமயம் நிறையப் படித்தவர். சுயமாகப் படித்துச் சிந்தித்து, விவாதித்துத் தகவல்களைக் கிரகித்துப் பகுத்தாராயப் பழகிக்கொண்டவர். தமிழ் மொழி மூலம் உலக அறிவை வளர்த்துக் கொண்டவர். நாட்செல்ல, நாட்செல்ல வரட்டுத்தனங்களை விலக்கி, பன்முகப் பார்வையை விருத்தி செய்துகொண்டவர். தமிழுடன் பழகப் பழக, தமிழ் மொழி அவருக்கு இலகு கருவியாக அமைத் தொடங்கியிருக்கிறது. நன்றாகவே, பொருத்தமாகவே அவர் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறார்.

டொமினிக் ஜீவா கீழ்மட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்களை இளமையிலேயே எதிர்கொண்டவர். சுய நம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, அறிவுத்தாகம், பிரயாசை, கடின உழைப்பு, ஜீவகாருண்யம், சிறுமை கண்டு வெகுண்டெழும் தார்மீகக் கோபம், வரித்துக்கொண்ட அரசியல் தத்துவார்த்தக் கோட்பாடு போன்றவை அவர் தளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறது.

டொமினிக் ஜீவா, இன்று பல மட்டங்களிலும், பரிச்சயமுள்ளவர் - சமுதாய மட்டங்களில் மாத்திரமல்ல, வாழ்க்கையின் இதர மட்டங்களிலும், தளங்களிலும் பழகியும் பரிச்சயமுங்கொண்டவர்.

டொமினிக் ஜீவா, ஏனையோரைப் போலவே, பலவீனங்களும் கொண்ட ஒரு மனிதர். கோபம், சீற்றம், திமிரான பேச்சு போன்ற கரடுமுரடான வெளிப்பாடுகளுக்குள் உள்ளே, இதயத்துடிப்பான, மனிதாபிமானமுள்ள, ஈவிரக்கமான மனிதன் ஒருவனும் அவரிடம் குடி கொண்டிருக்கிறான்.

டொமினிக் ஜீவா வாழ்க்கை என்ற பல்கலைக் கழகத்திலே சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற ஒரு பேராசிரியர். அவர் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழ் நோக்கிலே எதுவாயிருந்தாலும் அறிவுத் தகைமையும் பணிவும், பல்கலைக்கழகத்தினரைக் கவராமல் போயிராது. டொமினிக் ஜீவா போன்ற பொதுநல சேவையாளரைக் கௌரவிக்கும் கடப்பாடு உயர்கல்விக் கழகங்களுக்கு உண்டு.

டொமினிக் ஜீவாவின் பொதுநலச் சேவை பலவாக இருக்கலாம். அவற்றுள்ளே ஒன்று எழுத்துப்பணி. சிறுகதை எழுத்தாளனாக ஆரம்பித்து, இலக்கிய ஏடுகளின் ஆசிரியனாக மலர்ந்து, இன்று நூல் வெளியீட்டாளனாகவும் பரிணமித்திருக்கிறார் டொமினிக் ஜீவா. இந்த விதமான எழுத்துப் பணியிலே சுயநலத்தைவிடப் பொதுநலத்தையே நாம் காண முடிகிறது. பரந்த மனப்பான்மையையே பார்க்க முடிகிறது.

இவருடைய நூல்கள் இவருடைய தரிசனத்தின் விளக்கங்கள். இவருடைய சிறுகதைத் தொகுதிகள் தொடர்பாகத் திறனாய்வாளர் தமது மதிப்பீடுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இவருடைய ஏனைய நூல்களும், இவரையும், இவருடைய எண்ணங்களையும் பிரபல்யப் படுத்தியுள்ளன. தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் மாத்திரமன்றி, சிங்கள உயர் பண்பாட்டு குழாத்தினரிடையேயும் இவர் நன்கு அறிமுகமானவர். ஒரு எழுத்தாளனாக டொமினிக் ஜீவா ஈழத்து உடனிகழ்கால இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுவிடுகிறார்.

டொமினிக் ஜீவா வெளியிட்டுவரும் 'மல்லிகை' ஏட்டிலே, அனேகமாக, எல்லாவிதமான போக்குடைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன. முக்கியமான எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் (அவர்கள் எத்தகைய சார்புடையவராய் இருப்பினும்) கௌரவிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாகப் பிரகடனம் செய்யாதபோதிலும், டொமினிக் ஜீவாவும், 'மல்லிகை'யில் எழுதும் பெரும்பாலானவர்களும் சோவியத் சார்புடைய முற்போக்காளர் என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் டொமினிக் ஜீவாவின் கலை இலக்கியப் பரிமாணம், அகன்று விரிந்தது. தி. ஜானகிராமன் ஓர் அற்புதமான எழுத்தாளர் என்பதைப் பல தடவை 'மல்லிகை'யில் எழுதியிருப்பது ஓர் உதாரணம். 'மல்லிகை', அமைப்பிலும், தரத்திலும் இன்னுஞ் சிறப்பாக வெளியிடக் கூடிய ஓர் ஏடாயினும் ஈழத்துச் சிறு சஞ்சிகைகளிலே, பல்லாண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருப்பது பாராட்டுக்கும், வியப்பிற்குமுரியது. ஆசிரியரின் முயற்சி, கடின உழைப்பு, தரமான விஷயங்கள் ஆகியன எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலும், ஆய்வறிவாளர் மத்தியிலும் 'மல்லிகை'க்கு உரிய இடத்தை அளித்துள்ளன.

டொமினிக் ஜீவாவின் 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீடுகள் பரந்த வாசகர் கூட்டத்தையும், கவனத்தையும் பெறவைத்துள்ளமையால், 'மல்லிகை'யும், டொமினிக் ஜீவாவும் மேலும் பிரபல்யமும், மதிப்பும் பெறவாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

டொமினிக் ஜீவா என்ற பெயரே தமிழிற்குப் புதுமையானதொரு பெயர். 'சுதந்திரன்' வார இதழிலே இவருடைய கதைகளை முதலில் நான் படிக்க நேர்ந்தது. ஸ்பானிய மொழிச்சாயலுடைய 'டொமினிக்' என்ற பெயர், இவருடைய எழுத்துகளைப் படிக்க ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. இவர் ஒரு கத்தோலிக்கத் தமிழர் என்றும், சிகையலங்காரத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர் என்றும், ஓர் இடதுசாரி என்றும் கேள்விப்பட்டபோது, இவரைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்டேன்.

இவருடைய 'பாதுகை' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தபோது, கொழும்பிலே நடைபெற்ற ஒரு பாராட்டுக் கூட்டத்திலே முதலில் நான் இவரைச் சந்தித்து உரையாடினேன். அழகாகவும், உள்ளம் திறந்து பேசுபவராகவும், கலகலப்பாகவும் இவர் தோற்றமளித்தார். கவர்ச்சியாக இருந்தது. இருபதுக்கும் மேற்பட்ட வருஷங்களாக டொமினிக் ஜீவாவுடன் நான் பழகி வருகிறேன்.

டொமினிக் ஜீவாவிலே குழந்தைத்தன்மை இயல்பாய் அமைந்திருக்கிறது. இதுவே இவருடைய வெற்றியின் இரகசியம்.

சானா சண்முகநாதன்

ரொறிங்கரன் சதுக்க வானொலியில் கால் பதிக்கிறேன். அங்கு சென்ற நோக்கம், என் அபிமான அறிவிப்பாளர் எஸ். குஞ்சிதபாதத்தைச் சந்திப்பதற்காக. “கொறிடோரில்” இருவர். யாரென்று தெரியவில்லை. பின்னர் அறிந்தேன், அவர்கள் பெரிய ‘புள்ளி’கள் என்று. ஒருவர் “சானா” எனப்படும் எஸ். சண்முகநாதன் அவர்கள். மற்றவர், ‘ரேடியோ மாமா’ என்ற எஸ். சரவணமுத்து. இருவரின் குரல்களையும் “விதானையார் வீட்டில்”, “கொழும்பிலே கந்தையா” ஆகிய வானொலி நாடகங்களில் கேட்டிருக்கிறேன். இது “சானா”வை இன்னாரென்றும், அவர் தோற்றம் எப்படியிருக்கும் என்றும் முதற் தடவையாக அறிந்தமை.

பின்னர், வானொலி நாடக நடிகர் தேர்வு நடந்த போது, பள்ளிக்கூட மாணவனாகவிருந்த நானும் விண்ணப்பித்திருந்தேன். “சானா” அவர்கள்தான் முதலாவது கலையகத்துக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். அசோகச் சக்கரவர்த்தி பற்றிய நாடகப் பிரதியில் அசோகன் பேசுவதாக இருந்த பகுதியைப் பேசி நடித்துக் காட்டுமாறு பணிக்கப்பட்டேன். முடிந்தவரை சிறப்பாக நடித்துப்பேச

முற்பட்டேன். ஆயினும், நான் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. நீதிபதிகளுள் ஒருவர் மறைந்த ஒலிபரப்பு முன்னோடி சோ. சிவபாதசுந்தரம்.

இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையில் புத்தகத் திரைப்படத் திறனாய்வுகளை 1960களில் வாராவாராம் செய்துவந்தேன். இவற்றிற்குப் பொறுப்பாக அருள் தியாகராஜா இருந்து வந்தார். “சானா” நாடகத்துறைப் பொறுப்பாளர். எனது ஒலிபரப்புகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். சானா தமது இந்தியக் கலைப் பயிற்சிகள், எழுத்து அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறினார். திரைப்படம் சம்பந்தமாகவும் அவருக்கு அனுபவம் இருந்தது. ஈழத்து “ஈழகேசரி”, “மறுமலர்ச்சி” ஏடுகளிலும் அவர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார். அவர் எழுத்து அனுபவங்கள் தொடர்பாக என்னுடன் உரையாடிய வேளையில், அவர் நயமாக என்னுடன் பேசிய முறையைப் பார்த்தபொழுது அவர், என்னை மரியாதையுடன் அணுகுகிறார் என்று தான் நான் பொருள்கொண்டேன்.

“பரியாரி பரமர்” என்ற ஒரு நகைச்சுவைப் புத்தகத்தை “சானா” வெளியிட்டார். ‘ரெயின்போ’ பிரசுரம். வானொலியில் அதனை மதிப்பிட்டேன்.

1966 ஏப்ரல் மாதம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் வர்த்தக சேவையில் பகுதிநேர அறிவிப்பாள ராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அறிவிப்பாளர்களுக்குப் பொறுப்பான நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராக “சானா” அவர்கள் பணிபுரிந்தார்கள். அவரே ‘றொஸ்ரர்’ போடுவார். நான் அரசாங்க அலுவலகம் ஒன்றில் (lase) தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாளராகப் பதவி வகித்ததால், போயா தினங்களில் மாத்திரமே எனக்கு “அறிவிக்கும்” சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

ஒலிபரப்புச் சம்பந்தமான சில அறிவுரைகளை ஒரு நண்பன்போல எடுத்துக் கூறுவார். அதிகமாக ஆங்கிலத்தில் தான் என்னுடன் உரையாடுவார். இவருடைய மகள் சுமதி, என்னை 'பேபிகுரலோன்' என்று பட்டம் சூட்டி சக அறிவிப்பாளர்களிடையே அப்பட்டத்தைப் பரப்பி விட்டார். நான் கவலைப்படவில்லை. என் குரல் அப்போ அப்படித்தானிருந்ததுபோலும்.

“சானா” ஒரு சில மேடை நாடகங்களையும் நெறிப்படுத்தியிருந்தார். “சவப்பெட்டி” அத்தகைய நாடகங்களுள் ஒன்று. அதனை நான் பார்க்க முடியாது போயிற்று.

“சானா” அவர்கள், ஒலிபரப்புத்துறைக்குப் பெரும் பங்காற்றியவர். நிர்வாகி, தயாரிப்பாளர், நாடகப்பிரதி எழுத்தாளர், நடிகர், ஒலிபரப்பாளர், எழுத்தாளர், ஓவியர், மேடையலங்காரப் பரிச்சயமும் கொண்டவர், கறாரான நெறியாளர், அன்புள்ளம் கொண்டவர், என்பனவெல்லாம் இன்றைய இளையோர் அறிந்திருக்காவிட்டாலும், அவரையறிந்தவர்களும், அவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்டவர்களும் அவரை மறந்திருக்கவே மாட்டார்கள்.

சானாவின் மகள், மருமகன், மனைவி, மக்கள், பேரர்கள் அனைவரும் கலைக்குடும்பத்தினர். சானாவின் ரத்தம் அவர்களில் ஓடுகிறது என்பது பொய்ப்பிக்கப் படவில்லை. வாழ்க அவர் நாமம்.

மதிப்புரைகள்

செங்கை ஆழியானின் 'கிடுகவேலி'

ரஜனி மலர் 1, இதழ் 1 வெளியீடாக வந்திருப்பது, "கிடுகவேலி". இது "ஈழநாடு" புதினத் தாளில் ஏற்கனவே பிரசுரமானது. படித்திருக்காதவர்களுக்கு இப்பொழுது படித்துச் சுவைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரஜனி வெளியீட்டில், டாக்டர் சுகந்தன் பதில்கள், விளம்பரங்கள் ஆகியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. ந. பாலேஸ்வரி என்ற திருகோணமலை பெண் எழுத்தாளரின் 'பிராயச்சித்தம்' என்ற புதிய நாவல் அடுத்து வெளிவருகின்றது.

நமது எழுத்தாளர்களுக்கு கைகொடுக்க முன்வந்த ரஜனி வெளியீட்டாளர் ஜே.எம்.ஆர். குகநாதனுக்கு நன்றி!

இனி, கிடுகவேலிக்கு வருவோம்!

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் இருந்த யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம், புறக்காரணங்களால் எவ்வாறு மாறுபடுகின்றது என்றும், மனித உறவுகளில் பணவசதி எப்படி மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்றும், கணவன் - மனைவி உறவுகள் எவ்வாறு பூசி மெழுகலின்றி நேரிடையாக வார்த்தைகளில் பரிமளிப்பதையும், தனக்கே உரித்தான நடையிலே செங்கை ஆழியான் இந்தக் குறுநாவலில் காட்டுகிறார்.

கிடுகுவேலிகளுக்குப் பின்னால் பற்பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய கிழக்கு உழைப்பின் பயன்பாடு, குற்றமற்ற இளைஞரும், மொழியறியா ஆயுதப் படையினரிடம் சந்தேகத்துக்குள்ளாகி வதையுறல், சீதனம் வாங்கும் சமுதாயத்திலே செங்கை ஆழியான் முற்போக்காக நடந்துகொள்ளும் பழையவரும் புதியவரும், புழக்கம் என்பவை செங்கை ஆழியான் காட்டும் கோலங்கள்.

இக்கதையில் வரும் நிர்மலாவின் பாத்திர உருவாக்கம் மனதில் பதியவைக்கிறது. சண்முகம் நடந்துகொள்ளும் விதமும் இயல்பாக இருக்கிறது. சண்முகத்தின் தாயும், தங்கை கிளியும் நடக்கும் விதந்தான் பணநாயக உலகத்தின் மனிதப் பண்புகளும் மாற்றத்துக்குட்பட்டவை என்பதைக் காட்டுகின்றன. சில செய்திகளை நாவலாசிரியர் கூறாமற் கூறுவது அவருடைய முதிர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

21

சில நூல்கள் - சிறு குறிப்புகள்

பித்தன் கதைகள்

கீழ்க்கு இலங்கையின் முன்னோடி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் “பித்தன்” என்ற பெயரில் எழுதிய ஷா என்பவர். இவரே மட்டக்களப்பின் முதல் சிறுகதை ஆசிரியர் என்கிறார்கள் சில பத்தி எழுத்தாளர்கள். எனக்கென்னவோ சிறிது சந்தேகம். ஏனெனில் சுவாமி விபுலானந்தர் தொடர் பான சில நூல்களை இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்குள் தொகுத்தவரான ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம் அவர்களே முதலிற் சிறுகதைகளை அக்காலத்தில் எழுதினார் என்று நம்ப இடமுண்டு.

தினமுரசு ஆசிரியர் இரா. பத்மநாதன் அவர்கள் அமரர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் தொடர்பாக எழுதிவரும் கட்டுரைத் தொடரில் இதுபற்றித் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினால் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு இதனை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

“பித்தன்” அக்காலத்தில் எழுதிய அக்கால வாழ்நிலைச் சித்திரிப்புகள், அக்காலச் சிறுகதைப் பாணியிலேயே எழுதப் பட்டுள்ளன. இது தவிர்க்க முடியாததுதான் என்றாலும்

என்னளவில் சுவாரஸ்யமானதாயில்லை. இருந்தபோதிலும், அவற்றைத் தொகுத்து இக்கால ஆய்வாளரின் கணிப்புக்கு உட்படுத்தித்தர முன்வந்தமை பாராட்டத்தக்கதே.

தாகமாய் இருக்கிறேன்

‘ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்’ என்னும்பொழுது அது இந்த நாட்டின் எட்டு மாகாணங்களிலுமுள்ள 22 மாவட்டங்களிலும் படைக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ளவர்களுக்கு இந்த இரு நகரங்களிலுமுள்ள புத்தகங்கள் பற்றி ஏதோ தெரியவருகிறது. அதில் கூட யாழ்ப்பாண வெளியீடுகளில் பல பற்றிக் கொழும்பிலுள்ளோர் அறியார்.

அதேபோல இங்கிருந்து (தலைநகரில்) வெளியாகும் நூல்கள், இதழ்கள் பற்றி யாழ்ப்பாண வாசகர்களோ, வன்னி வாசகர்களோ அறியார். இவ்வாறே ஏனைய மாவட்ட வெளியீடுகள் பற்றி நாம் அறியாதிருக்கிறோம். வெளிமாவட்டங்களில் சிறப்பான எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் இருந்து வருகின்றனர். அவர்கள் திறமையை நாம் அறிந்திலோம். அவர்கள் நம்மால் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று நியாயமாகவே மனத்தாங்கல் கொண்டுள்ளனர்.

இந்த நிலைமைகளுக்கான காரணங்களுள் ஒன்று, கடந்த இரு தசாப்தங்களாக இடம்பெற்று வரும் உள்நாட்டு யுத்தம். இந்தக் கொடிய கொந்தளிப்புகளினின்று நாம் விடுபடக்கூடிய சமிக்ஞைகள் தெரிவதனால் போர்க் காலச் சூழலில் எழுந்த சில நல்ல படைப்புகளை நாம் இனங்கண்டு மதிப்பிட வாய்ப்பு ஏற்படும். உதாரணமாக

காசி ஆனந்தன், புதுவை இரத்தினதுரை மற்றும் புதிய பல இளைய பரம்பரையினரின் படைப்புகளைப் படித்துப் பார்த்து மதிப்பிட ஏதுவாகிவிடும்.

இது இவ்வாறிருக்க, மட்டக்களப்பு பேச்சுத் தமிழை ஏளனமாகப் பார்த்த ஒரு காலம் இருந்தது. இது காரணமாகவோ என்னவோ, அங்குள்ளவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய நீரோட்டத்தில் சேராமல் தென்னிந்தியத் தமிழில் எழுதும் மோசமான எழுத்தாளர்கள் பாணியில் எழுதிவந்தனர் போலும். ஆயினும், மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களுள் சிலர் துணிந்து தமது பிரதேச மொழிப் பாவனையில் எழுதியிருப்பதையும் நாம் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

“தாகமாய் இருக்கிறேன்” என்ற ஒரு நூலைப் படிக்க நேர்ந்தது. அதன் ஆசிரியர் பெயர் எனக்குத் தெரிவிக்கப் படவில்லை. மட்டக்களப்புப் பேச்சுத்தமிழ் இந்நூலில் இடம் பெற்றிருந்தமை எனக்குச் சுவையளித்தது. அப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை நோக்குகள், போக்குகள் போன்றவற்றை இந்நூலின் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

கவிஞர், விமரிசகர், மொழியியல் துறை வல்லுநர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்றெல்லாம் புகழ்பெற்ற, கல்முனைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்கள், “ஆழமான முறையில்” இதுபோன்ற நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுகளை எழுதாமல் இருப்பதற்கான காரணமென்னவோ?

அவர்களின் தேசம்

மலைநாட்டைச் சேர்ந்த அனைத்துலக தமிழுலகமும் அறிந்துவைத்திருக்கும் ஓர் எழுத்தாளரின் சிறுகதைத் தொகுப்பு இது. இவர் தமது நூலை வெகுநேர்த்தியாய் சித்திரிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறார். அதனால் அர்த்தமுள்ள கதைகளை இயல்பாய், அவரால் தர முடிகிறது. இலக்கிய வரலாற்றாசிரியரும் பத்தி எழுத்தாளரும், படைப்பாளியுமான தெளிவத்தை ஜோசப் இத்தொகுப்பை “ஆழமாக”த் திறனாய்வு செய்தால் என்ன?

விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக

கதாசிரியரின் உள்ளடக்கம் எத்துணை முக்கியத்துவம் பெறுகிறதோ அதே அளவு சிறப்பைக் கதாசிரியன் கதைக் கட்டமைப்பும் உருவம் பெறுகிறது.

ஒருநாட் போர்

மலைநாட்டில் தமிழ்பேசும் மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை அழகுறப் படம்பிடிக்கும் இந்த எழுத்தாளரின் பங்களிப்பு உவந்து வரவேற்கத்தக்கது. அனுபவ வெளிப்பாடுகள் இயல்புத்தன்மை கொண்டவையாய் உள்ளன. அது மாத்திரமல்லாமல் கிராமியத் தோட்டச் சூழலைச் சுவைபடச் சித்திரிக்கும் ஆற்றலை நாம் இலகுவில் இனங்காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

பஞ்சம்

வடபுலத்து எழுத்தாளர் ஒருவர் கொழும்புவாழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகளைச் சித்திரிக்கும் பாங்கு

சிறப்பாய் அமைகிறது. எந்தவித பிகுவுமின்றி நேரிடையாகவே கதை சொல்லும் ஆற்றல் கதாசிரியருக்கு இருப்பதை மெச்சவேண்டும். திறனாய்வாளர், பத்தி எழுத்தாளர், படைப்பாளியாகிய புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன் இதனை “ஆழ”மாகத் திறனாய்வு செய்தால் என்ன?

இந்த நூல்களின் ஆசிரியர்களின் பெயர்களை நான் வேண்டுமென்றே தரவில்லை. காரணம், தொகுப்புகளை நீங்களே நூலகங்களில் தேடிப் படிக்கும்பொழுது ஆய்வுத்துறையின் முதல் படியில் கால் எடுத்து வைக்கிறீர்கள் எனலாம். தேடுதலும், நூலாசிரியர்களை இனங்காண்பதும் இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே இவ்வாறு நான் செய்தேன். நமது ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் யாவர் என்று நீங்கள் அறிய வேண்டாமா?

நூலகங்களில் நூலகரும் உதவியாளர்களும் நீங்கள் நூல்களைத் தெரிவுசெய்யப் பெரிதும் உதவுவர். நூல்களின் அட்டவணைகள் பல தகவல்களைத் தரக்கூடும்.

கொழும்பு மாநகரத்தில் நீங்கள் வசிப்பவராய் இருந்தால் தமிழ்ப் புத்தகங்களை வைத்திருக்கும் மிகப் பெரிய நூலகம், வெள்ளவத்தையிலுள்ள கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகம்தான். அந்த நூலகத்தில் ஏராளமான புத்தகங்களும் சஞ்சிகைகளும், சிற்றேடுகளும் உள்ளன. உங்களுக்கு ஈழத்து எழுத்தாளர் நூல்களை படிக்கக் கசந்தால் பரவாயில்லை. உங்களுக்குப் பிடித்தமான தமிழ்நாட்டு ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர்களை முதலில் படியுங்கள். பின்னர் தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைப் படியுங்கள்.

பின்னர் ஓரிரு ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளைப் படித்துப் பாருங்கள். படிக்கப் படிக்க உங்களுக்கு புதிய உலகம் விரியும். நமது நாட்டு எழுத்தாளர்களின் ஆற்றல்களை அப்பொழுதுதான் நீங்கள் புரியத் தொடங்குவீர்கள். நமது எழுத்தாளர்களிற் சிலரிடம் குறைவான அம்சங்கள் சில வேளைகளிற் காணப்படக் கூடும். அவற்றைத் திறனாய்வு அடிப்படையில் பகுத்தாராயப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். பத்திரிகைகளில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைத் திறனாய்வுப் பார்வையில் அலசுங்கள். வெற்றி உங்களுக்கே.

சல்மாவின்

‘ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும்’

சல்மா என்ற பெயரில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் இஸ்லாமியப் பெண், கவிதைகள் எழுதுவார். இவருடைய முதலாவது கவிதைத் தொகுதி 2001 இல் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இவரை நானும் சந்தித்து ஓரிரு நிமிடம் உரையாடினேன். இவரது கவிதைகள் இந்தியா டுடே, காலச்சுவடு, நிகழ், சுட்டும் விழிச்சுடர் ஆகிய இந்தியச் சிற்றேடுகளில் வெளியாகின என்று அறிகிறோம். இவருடைய கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்திலும், ஹிந்தியிலும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதாகவும் தகவல் கிடைக்கிறது.

“பெண்கவிதை மொழிசார்ந்து இவரது படைப்புகள் புதிய தடங்களை உருவாக்குப்பவையாக உள்ளன” என்கிறார்கள், பதிப்பாளர்கள்.

சல்மா வித்தியாசமான ஓர் இஸ்லாமியப் பெண் என்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இவ்வாறு கூறுவதற்கான காரணங்கள் சில. அவற்றுள் ஒன்று, தனது கவிதைத் தொகுப்பை அவர் அறிமுகஞ் செய்யும் தோரணை.

தன்னுடைய தனிமைக்கெதிரான எதிர்வினைகளாகவே உணர்வைக் கருதி ஆசுவாசப்படுகிறார் இந்தப் பெண்கவிஞர். அது மாத்திரமல்ல, சுய துருவலையும் அவர் எழுத்திற் காணலாம். சல்மா சொல்கிறார்: ஒரு வேளை இவை (கவிதைகள்) தன்னுணர்வாக மட்டுமே அர்த்தம் பெறுமெனில் அதை எனது மொழியின் போதாமையாகவே புரிந்துகொள்வேன்.

இன்னுமொரு கூற்று, “தனக்குள்ளேயே வசிக்க நேர்ந்துவிட்ட தனிமையும், எனது மொழியும் கூடி இங்கே கவிதைகளாக உருவாகியிருக்கின்றன. நவீன கவிதை, சொற்களின் வழியே எழுந்து சொல்லுக்கு எதிராகவே போராடி மெளனத்தை அடைவதாக இருக்கிறது. வாசகன் கவிதையின் இடைவெளியில் அந்த மெளனங்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுபவம் கொள்ளும்போது கவிதை வெற்றி பெறுகிறது. என்னில் உறைந்திருக்கும் சில உணர்வுகளை இந்த வரிகளின் வழியே உங்களுக்குள் நகர்த்த முயன்றிருக்கிறேன்.”

ஒரு படைப்பு பற்றிய எமது திறனாய்வை மேற்கொள்ளும் முன்னர், படைப்பாளி ஏன் எதற்காக அப்படைப்பை எழுதினார் என்று நாம் அறிந்துகொண்டு அந்தப் படைப்பாளியின் நோக்கில் நின்று ஆய்வதே நாகரிகமானது. அதனாலேயே சல்மாவின் கவிதை நெஞ்சத்தை அவர் வாயிலாக இதுவரை பார்த்தோம்.

இனி, இவரது கவிதைகளில், உன்னதக் கவிதை லயத்தையும், கற்பனை சூழ்கொண்ட தொனியையும் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடக்கும் வரிகளையும் உதாரணமாகக் காட்ட முயல்வோம்.

படைப்பாளியே கூறிவிட்டது போல தனிமை இவர் ஆக்கங்களின் தொனிப்பொருளாக இருப்பதை நாம் அவதானித்தல் வேண்டும். கவித்துவம் உட்கார்ந்திருக்கும் சில படிமங்கள்:

- ❖ வாழ்வை வழியனுப்புதல் போல இதயத்தைக் கணக்க வைக்கிறது.
- ❖ நானோ பயணத்தில் விலகிப்போகும் ஒற்றை மரத்தின் நிழலையும் என்னோடு அழைத்துப் போக நினைக்கிறேன்.
- ❖ மலர்கள்
மனிதர்களின்
உலகம்
மிகப் பெரியது
என்னை விட
நான் அனுமதிக்கத்தான் வேண்டுமா
என் சுவாசம்
நானின்றி நிகழ்வதை
- ❖ எனது பழைய புன்னகைகளை அழும் குழந்தை களுக்கும் துயருறும் மனைவியருக்கும் வெறுப்பு மிகுந்த கணவர்களுக்கும் தருவேன்
- ❖ எண்ணற்ற ஜடப்பொருட்களுடனும் ஒரு மனிதனோடும் தொடரவியலா வாழ்க்கை தொடர்கிறது அதே அறையில்

- ❖ தனிமையின் இடுக்கில்
நசிந்து விழும்
இன்னொரு மாலை நேரம்
- ❖ சமையலறையில்
பதுங்கும் பூனையின்
உலகமெனச் சிக்கலானது
இந்த இருப்பு
- ❖ குளியலறையில்
தனிமை ஏற்படுத்துகிறது
நிர்வாணம் பற்றிய
அருவருப்பின் பயம்
- ❖ எத்தனை முறை முயன்றும்
நினைவுகளால் ஸ்பரிசிக்க
இயலாத தொலைவுக்கு
சென்றுவிட்ட காலம்
- ❖ பெரும்பாலும்
தனக்குள்ளாகவே வசிக்க
நேரும் நானும் என் மொழியும்
சற்று
கடுமையாகவே வெளிப்படக்கூடும்
என்றைக்கேனும்
- ❖ கண்ணுக்குப் புலப்படாத நம் உறவின்
வெற்றிடங்களில் ஊடுருவும் கசப்பு

- ❖ சிலந்தியின் கால்களில்
துவளும் எனதிருப்பை
உன் நினைவுகள்
கடும் பனியின் நிசப்தமாய்
எண்ணோடிருக்க
- ❖ மெழுகின் ஒளியில்
சுவரில் வளர்ந்து ததும்பும்
நிழல்கள் போல
இந்த நிலவொளி
என் இதயத்தில் வளர்த்தெடுக்கும்
உன் பிம்பத்தை
சுடரும் நெருப்பாய் வெடித்துச் சிதறும்
மூச்சுக்காற்றில் கருகும்
இந்த அறையும்
எனது உடலும்.

சல்மாவின “இரண்டாம் ஜாமத்துக்கதை” உட்படப் பல கவிதைகள் தாம்பத்திய உறவினைச் சொல்லாமற் சொல்கின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில், பழைமைச் சூழலின் மத்தியில், மெல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் இயலாமல் தத்தளிக்கும் அந்தரிக்கும் ஒரு நெஞ்சத்தின் ‘தனிமை’ வெளிப்பாடாக இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

இவருடைய கவிதைகளைத் தனி மனுஷியின் ஒரு புலம்பல் என்று “விமரிசகர்கள்” (அதாவது கண்டனமே விமரிசனம் என்று அர்த்தப்படுத்துபவர்கள்) எள்ளி நகையிடக்கூடும். ஆயினும் ஓர் உள்ளத்தின் தவிப்பை

பரிந்துணர்வோடு இனங்காணக்கூடிய திறனாய்வாளர்கள், படைப்பாளியின் வினைத்திறனை மெச்சுவர். ஆய்வாளர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் இன்னும் பல தூரம் சென்று சல்மாவின் இலக்கிய அந்தஸ்தை நிர்ணயிப்பர். பத்திகளைத் திறனாய்வுப்பாங்கில் மதிப்புரைகளாக எழுதும் என் போன்ற வாசகர்கள், வித்துவர்கள் மெச்சி மகிழ்வர்.

வாகரைவாணனின் 'மட்டக்களப்புக் காவியம்'

மட்டக்களப்பை மையமாகக் கொண்டு காவியம் படைத்திருப்பதாக ஆசிரியர் 'வாகரைவாணன்' கருதி சிறு நூலொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற தமிழ் ஆசிரியரான இவர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவரோ நானறியேன். நிறையக் கருத்தை ஈர்க்கும் கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் எழுதிவருவதை நான் படித்து வருகிறேன். புதிய வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தந்து கொண்டிருப்பவர். ஆங்கிலத்திலும் 'My Country' என்ற தலைப்பிலே செய்யுள் தொகுப்பைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்.

'மட்டக்களப்பு மான்மியம்', 'Monograph of the Batticaloa District of the Eastern Province' ஆகிய நூல்கள் பூரண வரலாற்று நூல்கள் இல்லை என்கிறார் 'வாகரைவாணன்.' தங்ககேஸ்வரியின் நூல்கள் பற்றி எதனையும் அவர் குறிப்பிடவில்லை.

'மட்டக்களப்புக் காவியம்' தமது நூலில் என்ன கூறுகிறார்?

“மட்டக்களப்பு வரலாற்றின் ஒரு பழைய நிகழ்வை மையப்படுத்தி அதனைச் சுற்றி மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களின் கலை, பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே இக்காவியம் புனையப்பட்டுள்ளது” என்பது ஆசிரியரின் கூற்று.

இந்த நூல் காவியமா?

சிலப்பதிகாரம் உட்படச் சில சிறு படைப்புகள் காவியமெனக் கருதப்படின் தன்னுடையதை ஏன் அப்படிக் கருதக்கூடாது என்பது ஆசிரியரின் ஆதங்கம். 21 செய்யுள்களை ஓசை நயத்துடன் புனைந்து இந்நூலில் இடம்பெறச் செய்யும் ஆசிரியரிடம் கவிதை ஊற்றைத் தேடி நுகரவேண்டியிருக்கிறது. சம்பிரதாயமான முறையில் அடுக்கடுக்காக நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைத் தனது ‘பாயிர’த்தில் ஆசிரியர் கையாளுகிறார். புதுப்புனைவாக்கம் இங்கு இல்லையாயினும், “பொன் பொங்கும் தமிழில் புகல நான் விழைந்தேன்” என்ற வரிகள் குறிப்பிடும்படியாக இருக்கிறது.

அடுத்ததாக “தாயே, தமிழே” என்ற தலைப்பில்,

“ஆசையினாலே அன்னைத் திருநாட்டை

ஓசைக்கவிதையில் உட்கார வைத்தேன்

வாசத் தமிழே என் வலது கரமாவாய்

மாகு இருந்தால் என்னை மன்னித்தருள்வாய்”

என்று தன்னடக்கமாகக் கூறி “மண்ணும் மனமும்” பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இயற்கையைப் பாடும் கவிஞர்கள் போன்றே இவரும் கிழக்கு மாகாணக் கவிஞர் பலருமே இயற்கையைப் பாடி மகிழ்வதில் மன்னர்கள். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு அவர்களுக்கு. அதனால்

“மனோரதிய (Romantic) பாங்கு தன்னியல்பாய் வந்து, அமைகிறது. இப்பகுதியில் செய்யுளாசிரியர் விவரிப்பு சுவையாக இருக்கிறது.

“தரைமீது நண்டு தான் நடந்து பழகும்
திரையாகக் கீச்சான் நின்று தபஞ் செய்யும்”

மற்றொரு பகுதியும், “கவித்துவமாக” அமைகிறது எனலாம்.

“கடலதன் ஓரமாகக் கவினுறு கிளிஞ்சல் சேரும்
புடமது இட்ட தங்கம் போலெனத் தாழும் பூக்கள்
படகுகள் குதிரை போலப் பாய்ந்திடத் தருணம்
பார்க்கும்
இடமது நெய்தல் மண்ணில் இதம் தரும்
காற்றுத்தானே”

மட்டக்களப்பாரின் நாட்டுக்கூத்து மற்றும் கலை வெளிப்பாடுகள் கூறி,

“சாதிமதம் பார்க்காச் சமூகம் இதுவாகும்
வேதியரின் நூல்கள், வேதாந்தம் ஒதும்
ஆதிமதக் கொள்கை அனுட்டிப்பார் இல்லை
நீதி வழி ஒன்றே நிற்கும் ஒரு நாடு”

என முக்கியதொரு கூற்றையும் முடிவாக ஆசிரியர் கூறி வைப்பது பாராட்டத்தக்கது.

மலையாளிகள் மட்டக்களப்பு மக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்ததனால் (குறிப்பாக 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்) மலையாளச் செல்வாக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிகம் உண்டு என்பது எனது ஊகம். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் இங்குள்ள சிங்களவரும்,

தமிழரும் பெரும்பாலும் மலையாளிகளின் வழித் தோன்றல்கள்தான் என்பதும் எனது கணிப்பு.

‘நனி எழில் நகரம்’ என்ற தலைப்பிலே, ஆசிரியர் கவிதை சார்ந்த செய்யுள்களைத் தரும் பொழுது கலிங்கத்தில் பிறந்த ‘நாச்சியார்’ மட்டக்களப்பின் அரசியாகத் திகழ்ந்தார் என்கிறார். அந்த “நாச்சியாரின் நல்லரசு” பற்றி எடுத்தியம்பப்படுகிறது. மரபுவழிக் கற்பனைச் சித்திரிப்பு தொடர்வது, “பொங்கலோ பொங்கல்.” அதனை அடுத்து உயர்வுநவீற்சியாக “எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ்” தொகுக்கப்படுகிறது.

“இந்திய மண்ணில் இருந்து” இங்கு வந்த மக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் செய்யுளாசிரியர்.

“இந்திய தேசந்தண்ணில் இருந்து பல் இனத்தாரெல்லாம் வந்திடம் கொள்ளலானார்; வளமது குவிக்கலானார் முந்தவர் திமிலர் அந்த முற்குகர், செட்டிமார்கள் இந்த மண் ஏகி என்றும் இனிதுள வாழுவாரே.”

என்று கூறுவதுடன் மிக முக்கியமான தரவுகளையும் தருகிறார். மட்டக்களப்பு மக்களின் சிறப்புக் குணங்களைப் புரிந்துகொள்ள வரலாற்றுப் பின்னணி அறிவு தேவை. “வாகரைவாணன்” அதனைத் தருகிறார்.

“முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய்வேல” என்பது புதுப் புனைவான தலைப்பு. “திருமணத் திருவிழா”, “வண்ணமலர்ப் பந்தலிலே” ஆகிய பகுதிகளில் வரும் வருணனைகள் பழைய அரசாட்சிகளைத் திரைப்படத்தில் பார்ப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. இதுபோன்றே, “நீலவான் நிலவினிலே”, “தாமரை பூத்த தடாகத்திலே” போன்ற பகுதிகளும்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து, “அனுராதபுரத்திலே” நடக்கும் காட்சிகளுக்குக் கவிஞர் அழைத்துச் செல்கிறார். யுத்த கோரங்கள், அழிவு அத்தனையும் கூறி, கூறாமற் சிலவற்றைக் கூறியமைகிறார் கவிஞர்.

“தாய்நாடு கலிங்கம்; தந்தையவர் பெருமை
வாய் குளிர்ச் சொல்வாள்; வரலாறு சொல்வாள்
சேய் நாடு ஈழம் செந்தமிழின் சிறப்பு
ஆய்ந்தவன் சொல்வான், அத்தனையும் உண்மை”

என “நாச்சியார்” பற்றி ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

“கண்ணகி விழா”வையும் ஆசிரியர் இங்குத் தொகுத்துள்ளார். “நாச்சியார் பார்த்த நாட்டுக் கூத்து” முக்கியமானதொரு பகுதியாக அமைகிறது. விவரிப்புப் பாங்கிலே (Description) எழுதிச்சென்ற ஆசிரியர் இப்பொழுது விவரணைப் பாங்குக்கு(Narrative)ச் சென்று விடுகிறார். நாட்டுக்கூத்து நிகழ்ச்சியைக் கதை எடுத்துரைப்பாக எழுதுகிறார்.

நெய்தல், குறிஞ்சி நிலப்பண்புகளை இழையோட விட்ட ஆசிரியர் அடுத்து மருத நிலத்துப் பின்னணிக்குச் செல்கிறார். கொக்கட்டிச்சோலைக் கோயில் எழுந்த வரலாற்றுக் குறிப்பு அடுத்து இடம்பெற்று மங்களம் பாடப்படுகிறது.

தனது முயற்சியைக் காவியமாகக் கருதும், “வாகரை வாணன்” இலக்கியம் தொடர்பான வரைவிலக்கணங்கள் புதுப்பார்வையுடன் அமையவேண்டுமென விரும்புகிறார். அதற்கு அத்தாட்சியாக அறிஞர்கள் கூற்றுகளைப் பின் அட்டையில் சேர்த்துள்ளார். எது எப்படியோ ஆசிரியரின் திறனாற்றல் பாராட்டும்படியாக இருக்கிறது.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் 'தடம் 2000'

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகம், அதன் கலை, கலாசார மன்றத்தின் சார்பில் தடம் 2000 (சுவடு 2) ஏட்டை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் மலராசிரியர் கோமதி புலேந்திரன். முக்கிய கல்விமான்களின் வாழ்த்துச் செய்திகள், வழமை போலவே, ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவிதத்தில் இம்மலரில் இடம்பெறுகின்றன.

இந்த வளாகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக தமிழ் நாடகத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட கந்தையா ஸ்ரீ கணேசனும் பணிபுரிந்து வருகிறார். அங்கு மேற்கொள்ளப் பட்டுவரும் கலை/இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவரங்களை அவர் தருகிறார். வரலாற்றுப் பதிவுக்கு இது உதவும்.

“இம்மன்றம் நிகழ்த்திய சாதனைகள்: நாடகங்கள், உறவுகள், தாயுமாய் நாயுமானார், நிழல்கள், வாழ்வின் மறுபக்கம், சர்வதேச அடிமைகள், கவிதா நிகழ்வுகள், பாரதி கவிதகள், ஒளியைத் தேடி, மருதநிலத்தோர், இசைநாடா, வன்னி ஓடை; வீடியோ: உறவுகள் மற்றும் ஆடிக்கூழ்.

இலக்கியக் கருத்தரங்கு, பட்டமளிப்பு கலாசார நிகழ்வு. அடுத்து வன்னி அருவி எனும் இசைநாடகத் தொகுதி வரவிருக்கிறது.”

மேலும் பல செய்திகளை மன்ற உறுப்பினர்கள் தந்துள்ளனர். இந்த வெளியீட்டின் உள்ளடக்கம் என்ன? இதழாசிரியர் பேசுகிறார்:

“புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் அங்கலாய்ப்பு, படைப்பும் பார்வையும், விடியாத இரவுகள், ஈழத்துக் கவிதைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், புலம் பெயர்ந்தோர் கலாசாரம், பெண்மையும் ஆளுமையும், மேடை நாடகங்களில் முகமைத்துவத்தின் பங்கு, ஈழத்திலக்கியம் பற்றி குறுங்கண்ணோட்டம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையின் நூற்றாண்டு நினைவுக் கட்டுரை, ஆபிரிக்கக் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுரை, கும்மிருட்டு, நவந்தன் என்ற சிறுகதைகள், சக மாணவப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள், கவிதைகள்.”

இவை மாத்திரமல்ல, கோமதி புலேந்திரன் கூறுவதுபோல, “வன்னி மண்ணின் பெருமைகளையும் தமிழர் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கட்டிக் காக்க அரும்பாடுபடுபவரும், சிறந்த பழம் தமிழ் இலக்கியவாதியும், சமூகத்தோடிணைந்த தோழமைப் பண்பு வாய்ந்த கூட்டுறவாளனாக வாழ்ந்துவரும் தமிழ்மணி அகலங்கடனுனான நேர்காணல், “தடம்” சஞ்சிகையினை மென்மேலும் அணி செய்கின்றது.

இந்த ஏட்டிலுள்ள 52 எழுத்துக்கோவைகளையும் பார்த்து ஒவ்வொன்றாக மதிப்புரை செய்ய வேண்டியது தான் நியாயம். இதனை ஆய்வாளர்கள்தான் செய்ய

முடியும். பத்தி எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகைகளில் இதனைச் செய்யமுடியாது. ஆயினும் ஓரிரு ஆக்கங்கள் பற்றிச் சில அவதானிப்புகள்:

ஆங்கிலச் சொற்கள் பிழையாக அச்சிடப்பட்டிருப்பது கண்ணுக்குள் குத்துகிறது. நெடுநாள்களுக்குப்பின் மார்க்சிய விமர்சகர் சா. ஜெயராசாவின் கட்டுரையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அக்கடெமிக் பாணியில்தான் அவர் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். ஆயினும் புரியும்படியாக இருக்கிறது.

மற்றொரு மார்க்சிய விமர்சகர் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் எழுத்தில் தெளிவு உண்டு. இப்பொழுது தெல்லாம் அவர் தனது எழுத்தாற்றலையும், பக்குவமான திறனாய்வுப் பார்வையையும் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தி வருகிறார். இவருடைய பார்வை பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாய் அமைகிறது. பாராட்டுகள்.

கலாநிதி செ. யோகராசா, சொக்கன் போன்ற புலமையாளர்களின் கட்டுரைகள் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் சில மதிப்பீடுகளைத் தருகின்றன. ஏ. புஷ்பநாதன், கந்தையா, ஸ்ரீ கணேசன், சோ. பத்மநாதன், தி. நிஷாந்தினி, காயத்திரி, பஞ்சலிங்கம், மிதுனா பாலசிங்கம் ஆகியோர் இலக்கியம் சம்பந்தமான பல தகவல்களைத் தருகின்றனர். இ. நந்தகுமாரன், பூங்கோதை செல்வராஜன், த. மங்களேஸ்வரன், கே. பிரபா, முகமட் ஷெரிப் கிதாயத்துல்லா ஆகியோர் வேறு பொருள்கள் பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

இந்த ஏட்டில் நிறையக் கவிதைகளும், கதைகளும், நாடகம் ஒன்றும் மற்றும் சில அம்சங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவைபற்றிப் பிறிதாகத் திறனாய்வாளர் மதிப்புரை எழுதுவது அவசியமாகிறது. அவர்கள் செய்வார்கள் என நம்புவோமாக. நல்ல திறனாய்வாளராகவும் விளங்கும் அகலங்களின் நோக்கானல், அவரைப் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துதவுகிறது. அவர் கருத்துகளில் ஒன்று: “திராவிடம் என்ற சொல்லே ‘தமிழம்’ என்ற சொல்லில் இருந்துதான் வந்தது” - ந. பரணீதரன், தி. திசூர்பன் செவ்வி கண்டுள்ளனர்.

உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க ஓர் ஏட்டை இந்த வவுனியா வளாக மாணவ, மாணவியர் கொண்டு வந்துள்ளனர். இவற்றில் இடம்பெறும் விஷயங்களுக்காக இந்த ஏடு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டியதொன்று.

கசினின் 'குமாரி இரஞ்சிதம்'

பதினைந்து அதிகாரங்களில் ஆசிரியர் கசின் சிவகுருநாதன் எழுதிய தொடர்கதையே 'குமாரி இரஞ்சித'மாக இங்கு தரப்படுகிறது. இற்றைக்கு 48 வருடங்களுக்கு முன் இக்கதை "ஈழகேசரி" வார இதழில் வெளியாகியது. இந்தக் கதையின் சிறப்பு என்னவென்றால், இன்றும் அது சுவாரஸ்யமாக வாசிக்கக்கூடிய கதையாகவும், நகைச்சுவையும் அங்கதம் கொண்ட கதையாகவும் அது இருப்பதுதான். அது மட்டுமல்ல, கதையின் கட்டுக்கோப்பும், கதை வளர்ப்பும் நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ளது.

ஆசிரியர் பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னதாகவே கதை எழுதுவதில் பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதற்கு இக்கதையும் சான்று. உதாரணமாகச் செய்திச் சாராம்சங்களைத் தகவல்களாகத் தந்து, அவற்றை ஒட்டியதாகக் கதையைப் புனைந்திருப்பதும் கதை எழுதப்பட்ட காலத்தில் முன்னோடி முயற்சியாக அமைந்திருக்கிறது.

கதாசிரியர் ஒரு சிறந்த கல்விமான். அவர் கையாளும் எளிமையான இலகுவான ஆற்றொழுக்கான எழுத்துநடை இதற்கு ஓர் உதாரணம். அடுத்த உதாரணம் அவருடைய தெளிவான சிந்தனைப்போக்கு, புதுமைப்பித்தன், தேவன், கு. அழகிரிசாமி போன்ற தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் கைக்கொள்ளும் பாணி இது எனலாம். அதேசமயம் மார்க்டுவைன் போன்ற மேலைத்தேய எழுத்தாளர்கள் பின்பற்றும் பாங்கும் இவர் நடையில் காணக்கிடக்கிறது.

‘ஒரு கண்’ என்ற தலைப்பில் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் அவருடைய பாங்கு வெகுவாகச் சுவைக்கக்கூடியது. வாய்ப்பாடான உள்ளடக்கங்களைப் படித்துப் படித்துச் சலிப்படையும் வாசகர்கள் இந்த இதமான பகுதிகளைப் படித்துத் தம்மை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த அத்தியாயத்தின் இரண்டாவது பகுதியில் ஆசிரியர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

“அவளுடைய கதை மிகப் பெரியது. பெரியது மாத்திரமல்ல. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத இரண்டு கதைகள் அவளைப் பற்றியுண்டு. ஒன்று அவளைப் பற்றி உலகத்தார் கூறும் கதை. மற்றது அவள் தன்னைப் பற்றித் தான் எனக்குக் கூறிய கதை. இதில் எந்தக் கதையை முதலிற் கூறலாமென்று யோசிக்கிறேன். நான் அறிந்த முறைப்படி கூறுகிறேன்” என்று ஆசிரியர் எழுதிச் செல்கிறார்.

கதைச் சூழலையும் தான் உட்பட முக்கிய கதாபாத்திரங்களையும் நகைச்சுவையாக வரிக்கு வரி எழுதிவிட்டு, இந்த அதிகாரத்தின் இறுதியில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

“எனக்கும் கந்தையா சிவத்திற்கும் விதானையாரில் மகள்மேல் ஒரு கண். எங்களுக்கு மாத்திரமல்ல ‘ரேடியோ கேட்கவரும் அவ்வூர் வாலிபர்களுக்கும் அவள் மேல் ஒரு கண். என்மேலும், கந்தையா சிவத்தின் மேலும் குமாரசிரஞ்சிதத்திற்கு ஒரு கண் இருக்கிறதென்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால் கந்தையா சிவம் அப்படித்தான் சொல்கிறான்.

“உடலும் உள்ளமும்” என்ற அத்தியாயத்தில் கிராமப்புற மக்களின் மனப்பாங்கை, ‘ஒருத்தியில் முகத்திலிருந்தும் உடற்கட்டிலிருந்தும் அவள் கன்னியோ அல்லவோ என்று கிராமத்தவர்கள் திட்டமாகக் கூறுவார்களாம்’ என ஆசிரியர் எழுதுவதையும் நான் அவதானிக்கலாம்.

கதாநாயகி ஒரு கன்னி என்ற பிரமையை ஆசிரியர் ஏற்படுத்திவிட்டுத் திடீர் என எதிர்பாராத விதத்தில் அவள் விதவை என்றும் அவளுடைய குழந்தை ஒன்று யாரிடமோ இருந்து வளருகிறதென்றும் பலர் குசுகுசுப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்த பந்தியிலே, கதாசிரியர் தனது கதாநாயகியை குமாரி ரஞ்சிதம் என்று ஏன் அழைக்கிறார் என விளக்குகிறார். இன்னுமொரு நகைச்சுவை வசனம்: ‘நான் இறந்த ஆட்டின் விழிகள் எப்படி இருக்குமோ அப்படி அவளின் கண்கள் என்னைப் பார்க்கும்பொழுது இருக்கின்றன என்று சொல்வேன்.’

கதாசிரியர் தனது முக்கிய பாத்திரத்தின் கதாநாயகியின் குணநலன்களை ஒரே சீராக அல்லாமல் நல்லதும்

கெட்டதும் கொண்ட முழுமைப் பாத்திரமாக
சிருஷ்டிப்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

இந்தக் கதையிலே கதை சொல்பவர் பாத்திரமும்
இயல்பாக அமைந்திருக்கிறது. கதாபாத்திர வளர்ச்சியை
நாம் கதைப்போக்கினூடாகப் படிப்படியாக அறிந்து
கொள்கிறோம்.

உதாரணமாக கதைப்போக்கு எப்படியமையப்
போகிறது என்பதை கதாநாயகி கூறுவதாகத்தான் பொருள்
கொண்டு எடுத்துரைக்கிறார் ஒரு வசனத்தில். இதோ
அவ்வசனம்:

‘பேதை மகனே! உன் எதிர்காலம் என் கையில்
அல்லவா இருக்கிறது’ என்பதுதான் அச்சிரிப்பின் கருத்து
என்பது எனக்கு அப்பொழுது விளங்கவில்லை.’

கதாநாயகியும் கதைசொல்பவரும் சாதகமான
குழ்நிலையில் இருந்து உரையாடும் வேளையில்,
‘சிவபூசையின்போது கரடி வந்தாற் போல’ கந்தையா சிவம்
வருகிறார். இந்த இடத்தில் சம்பிரதாயமான வார்த்தைப்
பிரயோகங்களைக் கையாளாமல் புதுப்புனைவாக இவ்வாறு
எழுதுகிறார்:

‘இந்த உல்லாச வேளையில் இலுப்பைச் சருகுகளின்
அசைவு, கரடியின் சத்தமெனக் கேட்டது. இருவரும்
திரும்பிப் பார்த்தபொழுது கந்தையா சிவம் அங்கே வந்து
சேர்ந்தார். குழந்தையின் கையில் இருக்கும் அப்பத்தைப்
பறித்துக்கொண்டு செல்லும் காகத்தை அக்குழந்தை
பார்ப்பதுபோல நாங்கள் இருவரும் கந்தையா சிவத்தைப்
பார்த்தோம்.’

இவரது உவமையுருவங்கள் எவ்வாறு காட்சிக்குப் பொருத்தமாக அமைகின்றன என்பதை அடுத்தடுத்து வரும் பகுதிகள் ஒரு திரைப்படத்தின் தொடர்ச்சி போல சித்திரிக்கின்றன.

பாலுமகேந்திராவின் 'கதைநேர'த் தொலைத் திரைப்படத்தைப் பார்ப்பது போல் நம்முன் காட்சிகளை ஆசிரியர் கொண்டுவருகிறார்.

இப்பகுதியில் இன்னொரு உவமை: 'இதைப் பார்த்த எனக்குத் தேன் குடித்த வண்டு காற்றில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டு மிதப்பது போலத் தோன்றும்.'

இலங்கை வானொலி ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் ஒலிபரப்பிய நிகழ்ச்சிகளை நம் மனத்திரையில் கதை சொல்பவர் கொண்டுவருகிறார்.

நமது புதிய எழுத்தாளர்கள் 'கசின்' போன்ற பழைய எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எவ்வளவோ கற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், கனதியான எழுத்தாளர்களும் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர்களும் தமது எழுத்தில் ஒரு கவர்ச்சியைக் கொண்டு வருகின்றனர். கற்பனை வளமும் வார்த்தை வளமும் அங்கே நிறைய உண்டு.

இங்கு நாம் நமது ஆவணச் சித்திரிப்புகளினால் வாய்ப்பாடாக ஒரே விதமான உள்ளடக்கத்தையே கடந்த மூன்று நான்கு தசாப்தங்களாக எழுதி வருகிறோம். அதில் நல்லவையும் உண்டு, மோசமானவையும் உண்டு.

சுவையாகக் கதையை எழுதிச்செல்லும் ஆசிரியர், கதையில் ஒரு மோதல் நிலையை உண்டு பண்ணுகிறார்.

இது இந்தக் கதைமாந்தரின் ஆழமான ஆளுமைக்கு வழிவகுக்கிறது.

நாலாவது அத்தியாயத்தில் ஆசிரியர் எழுதுவது :
 “மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால், குமாரி இரஞ்சிதத்தையோ, விதானையாரின் மகளையோ விவாகம் செய்வது என்று ஒரு போராட்டம் என் மனதுக்குள் இருந்து வந்ததென்று கூறலாம். ஆனால் ஊடுருவிப் பார்த்தால் விதானையாரின் மகளின் பக்கம் என் மனம் சார்ந்திருப்பதை அறியலாம். ஆனால் அதைச் சாதிக்கத் துணிவு போதாது.’

சிறுவர் கதைகளில் வரும் வீரதீரச் செயல்கள் போல சம்பவங்கள் அடுத்து வருகின்றன. எனவே, ஐந்தாம், ஆறாம், ஏழாம் அத்தியாயங்கள் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நம்புந்தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன. இதனால் பாத்திர வார்ப்பு களங்கமுடையதாக அமைந்து விடுகிறது எனப்படுகிறது.

அதே வேளையில், கதாசிரியரின் முற்போக்கான சிந்தனைகள் திரித்துக் கொள்ளாமல் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மரமேறி ஒருவரின் புதல்வியும் கதை சொல்பவரின் கவனத்தை ஈர்க்கிறார். அந்தக் காலத்தில், அகிலன் போன்றவர்கள் தமது படைப்புகளில் கதாநாயகனுக்கு மூன்று பெண்களாவது காதலிகளாக இருக்கக் கதையை அமைத்துக் கொள்வார்கள். இங்கும் கதாநாயகனுக்கு குமாரி இரஞ்சிதம், விதானையாரின் மகள், இப்பொழுது இந்த வள்ளி ஆகியோருடன் கொண்ட உறவுகளினால் ஒரு மயக்க நிலை ஏற்படுகிறது.

எட்டாவது அத்தியாயத்தில் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை முறை தொடர்பாக கண்டனப் பார்வை தெரிவிக்கப் படுகிறது. சடுதியில் கதை வேறு திசையில் செல்கிறது. திடீர் திடீரெனச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு கதாநாயகன் சிறை செல்லும் காட்சி வருகிறது. குமாரி இரஞ்சிதம் அவரை ஒதுக்கி தன்னிச்சையாக நடந்துகொள்வது பற்றிய தகவல் கிடைக்கிறது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் கதாநாயகன் கொழும்பில் பணிபுரியும் குமாரி இரஞ்சிதத்துடன் வாழ்கிறார். “நான் அவளுடைய கார்ச்சாரதி போலவும், காரியதரிசி போலவும், உற்ற நண்பன் போலவும், சகோதரன் போலவும், காதலன் போலவும் விளங்கினேன்” என்று கதாநாயகன் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் அவர்கள் கல்யாணம் செய்திருக்கவில்லை.

இந்தக் கட்டத்தில் கதாநாயகன் ஒரு வெகுளியோ, மார்க்கம் தெரியாத ஒருவனோ, அவன் எது பற்றியுமே தீர்க்கமாகத் தீர்மானம் எடுக்கமுடியாதவனோ? என்று எமக்கு நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

இதற்கிடையில் வேறு சிலரின் அனுபவக்கோவை தரப்படுகிறது. இங்குதான் இதுவரையும், சீராகச் சென்று கொண்டிருந்த இந்த நீண்ட சிறுகதையின் கட்டுக்கோப்பு குலையத் தொடங்கிவிடுகிறது. இக்கதை தொடர்கதையாக எழுதப்பட்டதனால் போலும், கதாசிரியர் கதையின் செல்நெறியைச் சிறிது மறந்து சுவாரஸ்யத்திற்காக, முக்கிய பாத்திரங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டும், சம்பந்தப்படாமலும், வேறு சில பாத்திரங்களின் அனுபவங்களைக் கொண்டு வருகிறார்.

எமது மதிப்பீட்டின்படி கலைத்துவம் இங்கு பாதிக்கப்படுகிறது. அதேவேளையில் இற்றைக்கு அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னவே நிலவிய வடபுல சூழலில் அதிர்ச்சி தரக்கூடிய சம்பவங்களை கதாசிரியர் நயம்பட எடுத்துக் கூறுவதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

கதாசிரியருக்கு சோதிடத்திலுள்ள பரிச்சயமும் கதை மூலம் தெரியவருகிறது. அரசியலில் காணக்கூடிய கீழ்த்தரமான அம்சங்களும் கதையினூடாகப் புலப்படுத்தப்படுகிறது. 'அரசியல்' என்ற பெயரில் நடக்கும் தில்லுமுல்லுகள் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன.

பதினாறாம் அத்தியாயத்தில் கதையில் திடீரென மாற்றம் ஏற்பட்டு அது துரிதகதியில் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு நம்பகத்தன்மை தேய்ந்து விடுகிறது. அதே வேளையில், கதாநாயகியான குமாரி இரஞ்சிதத்தை கடைசிவரை ஒரு மர்மமான, யாவருமே புரிந்துகொள்ள முடியாத பாத்திரமாக ஆசிரியர் வரைந்திருக்கிறார். இது பாராட்டும்படியாக இருக்கிறது.

இறுதியாக குமாரி இரஞ்சிதத்தின் மர்மங்கள் ஓரளவு துலக்கம் பெறுகின்றன. கதை சொல்லும் பாத்திரத்தின் பெண்கள் தொடர்பான அனுபவங்களின் உச்சக்கட்டமாக அவர் 'வள்ளி' என்ற பாத்திரத்துடன் இணைவது எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. வள்ளியுடன் அவர் உடலுறவு கொண்டிருந்து, ஒரு ஐந்து வயது மகனுக்குத் தந்தையாகவும் இருக்கிறார் என்பது வாசகர்களுக்கு இந்தியில்தான் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கட்டவிழ்ப்பு ஆசிரியரின் உத்தித் திறனுக்குச் சான்று.

‘பெண்ணைச் சக்தியென்று தமிழ் நூல்கள் கூறுவது எவ்வளவு உண்மை. அவளால் எவ்வளவு காரியங்கள் இவ்வையகத்திற் செய்ய முடிகிறது. அகில உலகத்தையும் ஆட்டி வைக்கும் சக்தி அவளிடம் மறைந்தல்லவா இருக்கிறது’ என பெண்மையைப் போற்றும் ஆசிரியர் “வாழ்க பெண்மை! வாழ்க வையகம்” என்று கூறி கதைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறார்.

இந்த நெடுங்கதையை மிகமிக சுவாரஸ்யமாக எழுதித் தனது திறனாற்றலை வெளிப்படுத்திய மூத்த எழுத்தாளர் க. சிவகுருநாதன் அவர்களுக்குப் பாராட்டுகள்.

தேடிப்படிக்கச் சில நூல்கள்

கூடந்த சில ஆண்டுகளாக ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலர் தரமும் தரமில்லாதவையுமாய் அமைந்த பல நூல்களைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றனர். ஆயினும் இவை பற்றி இலக்கிய ஆர்வலர் தவிர்த்த ஏனையோர் அறியாதிருக்கின்றனர்.

கொழும்பில் வசிக்கும் என் போன்றவர்களுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலிருந்து வெளியாகும் அத்தனை நூல்களையும் வாசித்துப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் இல்லாதிருப்பது ஒருபுறமிருக்க இவை பற்றிய விவரங்களும் தெரியாமல் இருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருவதல்ல. வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, மத்திய, ஊவா, வடமேற்கு, வடமத்திய மாகாணங்களிலிருந்தெல்லாம் நிறையப் புத்தகங்களும், சஞ்சிகைகளும் சிற்றேடுகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்நூல்களுள் சில பற்றி அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் சிறு குறிப்புகளும், மதிப்புரைகளும், திறனாய்வுகளும், கண்டன விமரிசனங்களும் வெளிவருவது உண்மைதான். ஆயினும் விரிவான, ஆழமான திறனாய்வுகள் வெளிவருவது அபூர்வமாக இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இந்தப் புத்தகப்பெருக்கம் காரணமாக வரப்பெற்றோம் என்று மகுடமிட்டுச் சிறு செய்திகளை மாத்திரம் தந்துதவுகிறார்கள்.

எம்போன்ற பத்தி எழுத்தாளர்களும் அவ்வாறே செய்யவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம்.

எனவே, நூற்பட்டியல் போன்று ஒரு வகையான நிரலை அவ்வப்போது உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ளேன். இலங்கை வானொலி கல்வி ஒலிபரப்பில் வியாழக்கிழமை காலை 6 மணிக்கு இலக்கியச் சோலை என்றொரு நிகழ்ச்சி ஒலிப்பரப்பாகி வருகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியிலும் சில வேளைகளில் இந்த புத்தக அறிமுகங்கள் ஒலிப்பரப்பாகின்றன.

அண்மையில் எனது பார்வைக்கு உட்பட்ட சில நூல்களின் பட்டியலையும் ஒரிரு அவதானிப்புகளையும் இங்கு தருகிறேன். இவற்றை நமது வாசகர்கள் நூல் நிலையங்களிலும் புத்தக விற்பனைக் கடைகளிலுமிருந்து பெற்றுப் பயனடையலாம் என நினைக்கிறேன். பின் வருபவை கொழும்புக்கு வெளியேயுள்ள இடங்களில் வெளியிடப்பட்டவை.

1. இலங்கையும் காயல்பட்டினமும் - மானா மக்கீன், ஆய்வு பத்திரிகைச் செய்தியாளர் ஒருவர் வாசகரைக் கவரும் விதத்தில் இலகுவான நடையிலும், சுவையாகவும் எழுதலாம் என்பதற்கு இந்நூல் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. சென்னை மணிமேலைப் பிரசுர வெளியீடு.

2. மலை ஒளி பத்துறை மலர் - எஸ்.எம். ஹனிபாவின் தொகுப்பு - தமிழ்மன்றம், கல்ஹின்னை, கண்டி, இது ஓர்

அருமையான அறிவுக்களஞ்சியம், ஆய்வுரீதியான கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

இந்த நாட்டின் பெரும் கல்விமான்கள் கல்வியியல், மருத்துவம், சட்டம், இலக்கியம் தொடர்பாக உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், அறிவுத்தாகமுடையவர்களுக்குமான நேர்த்தியான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். நூறு புத்தகங்களை வெளியிட்டு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டுபுரிந்த தொகுப்பாசிரியர் எஸ்.எம். ஹனிபா புகழ்பெற்ற ஓர் அறிஞர்.

3. பாரதீநேசன் வீ. சின்னத்தம்பி நீனைவுமலர் (க. சிவபாலு, க. கந்தசாமி, வீ. கனகசபை, ஜானகாபால கிருஷ்ணன் மலர்க்குழு உறுப்பினர்)

இது கனடாவில் வெளியாகிய ஒரு நூல். தன்னடக்கமுள்ள ஒரு மனிதநேயப் பொதுவுடைமை வாதியின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்தியம்பும் தகவல்கள் நிறைந்த நூல். புகைப்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அவருடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டவர்கள் சுவாரஸ்யமான தகவல்களைத் தருகிறார்கள்.

4. கொட்டகலை என்னுமிடத்திலிருந்து வெளியாகி யிருக்கும் நூல் மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். சாரல்நாடன் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த மலையக எழுத்தாளர்களின் ஆற்றலைப் பறைசாற்றி வருபவர்களுள் முக்கியமான ஓர் ஆய்வாளர். இவருடைய ஏனைய எட்டு நூல்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைந்தனவோ அவைபோலவே இதுவும்.

5. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் - எஸ். முத்துமீரான் - மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டகம், நிந்தலூர். நீண்ட காலமாகப் பல்துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட இந்த எழுத்தாளரின் ஆற்றல்கள் இன்னமுந்தான் சரியான முறையில் கணிக்கப்படவில்லை.

இந்த நூலும் ஓர் ஆய்வு நூல் எனக் கொள்ளத்தக்கது. நாட்டாரியல் ஓர் அறிமுகம், இலங்கையில் நாட்டார் பாடல் தேடலும், ஆய்வும் என்ற கட்டுரைகள் உட்பட பல தலைப்புகளில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்களைச் சுவைபட ஆசிரியர் தருகிறார்.

6. உடப்பு வீரசொக்கன் வீராவின் கதம்ப மாலை - நன்கறியப்பட்ட செய்தியாளரும், பல்கலைத் தேர்ச்சி பெற்றவருமான உடப்பூரைச் சேர்ந்த இவர் ஏற்கெனவே நான்கு நூல்களைத் தந்தவர். இந்தப் புதிய நூலில் ஆசிரியரின் உரைநடை, கவிதை ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியது. ஆய்வாளர்கள் அறியவேண்டிய பல தகவல்களையும், தரவுகளையும் தருகிறது.

7. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ள நூல் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா எழுதியுள்ள கலையும் ஓவியமும். ஓவியக்கலை தொடர்பாக எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. அ. யேசுராசா தொகுத்த 'ஓவியர் மாற்கு' பற்றிய நூல்கள் போல, வேறு நூல்கள் வந்திருக்கின்றனவோ என்பதை நானறியேன்.

இந்தப் புதிய நூல் மிகமிகப் பயனுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நிறைந்த அருமையான நூல். நூலாசிரியர், ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களின் தமிழ் வடிவங்களைத் தந்திருப்பதும் பயனுள்ளது. நுண்கலை மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

8. அளவெட்டியிலிருந்து வெளியாகியுள்ள மற்றொரு பயனுள்ள நூல் மௌனத்தவ முனிவர் பொ. கைலாசபதி வாழ்வும் சிந்தனையும், நீண்ட தலைப்பு. அறிஞர் பொ. கைலாசபதி அவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவாக இந்நூலை அவருடைய பேரன் ச. கைலாசபதி தொகுத்துள்ளார் அறிஞர் பலரின் கட்டுரைகள் சிந்தனைச் செல்வர் பொ. கைலாசபதியை நல்ல முறையில் இன்றைய வாசர்களுக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. ஆய்வாளர்களுக்கு உதவக்கூடியதொரு தொகுப்பு இது.

9. மற்றுமொரு சிறப்பான ஆய்வு நூல், திருகோண மலை பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிட்டுள்ள நாட்பாரியல் ஆய்வு. இது ஓர் அருமையான களஞ்சியம். ஏழு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியது. பல பேராசிரியர்களும் கல்விமான்களும் நல்ல கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளனர்.

10. மனோபற்குணம் தந்துள்ள வான்நீலா ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியத்திற்குப் பங்களிக்கும் ஒரு சிறுவர் பாடல் நூல் தொகுப்பு. திருகோணமலையில் இருந்து இது வெளியாகியுள்ளது. கல்வித்துறையில் நவீன நோக்கு கொண்ட ஆசிரியையின் இப்பாடல்கள் உரத்துப் பாடவும் உதவுகின்றன. பாராட்டத்தக்க முயற்சி.

11. பாலர் கவிதைகள் - ஐம்பது பாடல்கள் - மன்னார் அமுது (அ. அந்தோனிமுத்து) என்ற இந்த நூலும் மற்றொரு கல்விமானால் தரப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சிறுவர்க்கான இலக்கியங்கள் உவந்து வரவேற்கத்தக்கவை.

12. மாதோட்டம் (கவிதைத் தொகுப்பு) - கலாபூஷணம் செ. செபமாலை (குழந்தை) நானாட்டானில் இருந்து

வெளியாகியிருக்கிறது. இந்த ஆசிரியரும் ஒரு கல்விமான். உடனிகழ்கால வாழ்க்கை நிதர்சனங்களைக் கவித்துவமாகத் தருகிறார். படித்துச் சுவைக்கக்கூடிய மற்றொரு நூல்.

13. மெய்நெறி முப்பது, அறநெறி அறுபது.

ச. சுப்பிரமணியம், இ. சிவாநந்தன், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ள இந்த நூல் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் முழு மனிதனுக்குரிய அறவாழ்க்கையை மேற்கொள்வதற்கான வழிவகைகளை இவ் இசைக்கோவை எடுத்தியம்புகிறது என்று அறிமுகமாகும் இச்சிறு கைநூல் சிறுவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சிறப்பான படைப்பு.

இவ்வகையான பத்திகளில் மிகமிகச் சுருக்கமான முறையில் விவரங்களைத் தெரிவிக்கலாமேயொழிய, “ஆழ”மான திறனாய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியாதென்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்தானே அன்பார்ந்த வாசகர்களே.

குறிப்புகளுக்காக:

குறிப்புகளுக்காக:

இந்நூலாசிரியரின் இதர நூல்கள் !

